

ΤΕΥΧΟΣ

22

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
2023

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ NEWSLETTER

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

- Εκλογές του Ελληνικού ICOMOS

UNESCO

- Νέες εγγραφές στον Κατάλογο Αυλης Παγκόσμιας Κληρονομιάς
- Συνέδριο Δελφών - 50 χρόνια από τη Σύμβαση Παγκόσμιας Κληρονομιάς

ΔΙΕΘΝΕΣ ICOMOS

- Ομάδα Εργασίας ICOMOS για τους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης
- Κληρονομιάς
- Ευρωπαϊκά ICOMOS
- Επιστημονική Συνάντηση της Επιτροπής Ιστορικών Πόλεων και Οικισμών
- ICOMOS Heritage Alert
- Νέα διεθνούς ICOMOS

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ICOMOS

- Ημερίδα του Ελληνικού ICOMOS για τα 50 χρόνια της Σύμβασης Παγκόσμιας Κληρονομιάς
- Δελτία Τύπου

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

- Διεθνής
- Ελληνική
- Εκδόσεις

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Το Ελληνικό ICOMOS

σας εύχεται καλή χρονιά

με υγεία, ευημερία και ευτυχία!

Περιεχόμενα

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

- Εκλογές του Ελληνικού ICOMOS και ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου

UNESCO

- Νέες εγγραφές στον Κατάλογο Άυλης Παγκόσμιας Κληρονομιάς
- Συνέδριο Δελφών - 50 χρόνια από τη Σύμβαση Παγκόσμιας Κληρονομιάς
-

ICOMOS**ΔΙΕΘΝΕΣ ICOMOS**

- Ομάδα Εργασίας ICOMOS για τους Στόχους της Βιώσιμης Ανάπτυξης στον τομέα της πολιτιστικής κληρονομιάς
- Ευρωπαϊκά ICOMOS
- Επιστημονική Συνάντηση της Επιτροπής Ιστορικών Πόλεων και Οικισμών
- ICOMOS Heritage Alert
- Νέα διεθνούς ICOMOS

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ICOMOS

- Ημερίδα του Ελληνικού ICOMOS για τα 50 χρόνια της Σύμβασης Παγκόσμιας Κληρονομιάς
- Δελτία Τύπου

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

- Διεθνής Επικαιρότητα
- Ελληνική Επικαιρότητα
- Εκδόσεις

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΚΛΟΓΕΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ICOMOS

ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ICOMOS

Τη Δευτέρα 12 Δεκεμβρίου 2022 πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές του Ελληνικού Τμήματος του ICOMOS για την ανάδειξη της νέας Εθνικής Επιτροπής. Είχε προηγηθεί η Γενική Συνέλευση του Τμήματος που έγινε τη Δευτέρα 5 Δεκεμβρίου 2022, κατά την οποία εγκρίθηκαν παμψηφεί ο διοικητικός και οικονομικός απολογισμός, καθώς και ο προγραμματισμός της επόμενης τριετίας (2023-2026).

Στη διαδικασία των εκλογών, από τα 99 τακτικά μέλη (οικονομικά συνεπείς) ψήφισαν 50 (όλα έγκυρα). Ακολουθούν τα αποτελέσματα με αλφαβητική σειρά:

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1.	Βες Αθανάσιος	20
2.	Γεωργόπουλος Ανδρέας	7
3.	Γκιουλέκας Θωμάς	21
4.	Δανιήλ Μαρία	14
5.	Εφεισίου Ειρήνη	14
6.	Καραδήμας Κωνσταντίνος	9
7.	Καρδαρά Ευαγγελία	19
8.	Κολώνιας Βασίλειος	20
9.	Μαρκοζάνης Νικόλαος	20
10.	Μωραϊτης Κωνσταντίνος	19
11.	Νακάσης Άγγελος	42
12.	Σαμίου Χρυσή	22
13.	Στασινοπούλου Αναστασία	26
14.	Τανούλας Αναστάσιος	26
15.	Τουμπακάρη Ελένη-Εύα	17

Εκλέχτηκαν οι 13 πρώτοι σε ψήφους

ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ICOMOS

Μετά την επιλογή μελών (από τα εκλεγέντα μέλη) για τη συμπλήρωση του Διοικητικού Συμβουλίου, το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Ελληνικού ICOMOS συγκροτήθηκε σε σώμα στις 3 Ιανουαρίου ως ακολούθως:

Πρόεδρος: **Αναστάσιος Τανούλας**

Α' Αντιπρόεδρος: **Χρυσής Σαμίου**

Β' Αντιπρόεδρος: **Κωνσταντίνος Μωραΐτης**

Γενικός Γραμματέας: **Αναστασία Στασινοπούλου**

Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας: **Άγγελος Νακάσης**

Ταμίας: **Θωμάς Γκιουλέκας**

Υπεύθυνος Τύπου: **Ευαγγελία Καρδαρά**

Υπεύθυνος Δημόσιων Σχέσεων: **Μαρία Δανιήλ**

Υπεύθυνος Εθνικών Θεμάτων: **Βασίλειος Κολώνιας**

Υπεύθυνος Διεθνών Θεμάτων: **Ελένη-Εύα Τουμπακάρη**

Υπεύθυνος Εκδόσεων-Αρχείου-Βιβλιοθήκης: **Κυριακούλα Σαμαρά**

Υπεύθυνος Περιουσίας και Διαχείρισης: **Αθανάσιος Βες**

Υπεύθυνος Εκδηλώσεων: **Νικόλαος Μαρκοζάνης**

Υπεύθυνος θεμάτων Περιβάλλοντος: **Παναγιώτα Πετρίδου**

Υπεύθυνος παραδοσιακών οικισμών: **Μανόλης Τσακίρης**

Υπεύθυνος Διεθνών Επιστημονικών Επιτροπών: **Ειρήνη Εφεσίου**

Υπεύθυνος θεμάτων Εκπαίδευσης: **Κωνσταντίνος Καραδήμας**

UNESCO

Xhubleta (Αλβανία)

Quinchamalí and Santa Cruz de Cuca pottery (Χιλή)

Traditional Ahlat stonework
(Τουρκία)47 ΝΕΕΣ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟ
ΑΥΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Η Διακυβερνητική Επιτροπή της UNESCO για την Προστασία της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς, στο πλαίσιο των εργασιών της 17ης Διάσκεψης που πραγματοποιήθηκε στο Ραμπάτ, τον περασμένο Νοέμβριο, ενέκρινε την εγγραφή 47 υποψηφιοτήτων που υποβλήθηκαν από 60 χώρες στον Κατάλογο της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Από αυτές τέσσερις ενεγράφησαν στον Κατάλογο Αγαθών, που χρήζουν επείγουσας προστασίας, τριάντα εννέα στον Αντιπροσωπευτικό Κατάλογο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς και τέσσερις στο Μητρώο Καλών Πρακτικών Διαφύλαξης. Το ένα τρίτο των νέων εγγεγραμμένων αγαθών σχετίζονται με την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας και στην πλειονότητά τους αφορούν σε προγονικές και παραδοσιακές τεχνικές, που βασίζονται στην βιώσιμη χρήση και αξιοποίηση των φυσικών πόρων, καθώς και σε τελετουργικές και εορταστικές εκδηλώσεις, που σχετίζονται με τα στοιχεία της φύσης.

Επίσης, με σχετική ομόφωνη απόφασή της, η Επιτροπή απέσυρε από τον Κατάλογο την παραδοσιακή παρέλαση του Ducasse d' Ath, που διεξάγεται κάθε Αύγουστο στη βελγική πόλη Ath. Ξεκινώντας ως θρησκευτική γιορτή, το «Ducasse» αντιπροσώπευε ιστορίες από τη Βίβλο, ειδικά σε σχέση με τον Δαβίδ και τον Γολιάθ. Η διοργάνωση περιλαμβάνει τοπικές εμποροπανηγύρεις και εκδηλώσεις, το αποκορύφωμα των οποίων είναι η πομπή των γιγάντων. Οι γιγάντιες φιγούρες βοήθησαν να γίνουν οι βιβλικές ιστορίες δημοφιλείς και αξέχαστες σε έναν αγράμματο πληθυσμό. Η παραδοσιακή αυτή παρέλαση εντάχθηκε το 2008 στον Αντιπροσωπευτικό Κατάλογο της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Αποσύρθηκε λόγω καταγγελιών ότι ένας από τους χαρακτήρες της παρέλασης αποτελεί ρατσιστικό στερεότυπο, στοιχείο που έρχεται σε αντίθεση με τις ιδρυτικές αρχές της UNESCO και με την απαίτηση αμοιβαίου σεβασμού που εκφράζεται στο άρθρο 2 της Σύμβασης του 2003 για την Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά.

Νέες εγγραφές στον Αντιπροσωπευτικό Κατάλογο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς

- 1. Al-Khanjar, craft skills and social practices (Ομάν)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/al-khanjar-craft-skills-and-social-practices-01844>
- 2. Quinchamalí and Santa Cruz de Cuca pottery (Χιλή)**
<https://ich.unesco.org/en/USL/quinchamal-and-santa-cruz-de-cuca-pottery-01847>
- 3. Traditional Ahlat stonework (Τουρκία)**
<https://ich.unesco.org/en/USL/traditional-ahlat-stonework-00655>
- 4. Art of pottery-making of Chăm people (Βιετνάμ)**
<https://ich.unesco.org/en/USL/art-of-pottery-making-of-chm-people-01574>

Raï (Αλγερία)

Timber Rafting (Αυστρία,
Τσεχία, Γερμανία, Λεττονία,
Πολωνία, Ισπανία)Traditional zorkhana games,
sports and wrestling
(Αζερμπαϊτζάν)Straw weaving in Belarus, art,
craft and skills (Λευκορωσία)

5. **Sericulture and traditional production of silk for weaving (Αφγανιστάν, Αζερμπαϊτζάν, Ιράν, Τουρκία, Τατζικιστάν, Τουρκμενιστάν, Ουζμπεκιστάν)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/sericulture-and-traditional-production-of-silk-for-weaving-01890>
6. **Raï, popular folk song of Algeria (Αλγερία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/ra-popular-folk-song-of-algeria-01894>
7. **Lipizzan horse breeding traditions (Αυστρία, Βοσνία και Ερζεγοβίνη, Κροατία, Ουγγαρία, Ιταλία, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/lipizzan-horse-breeding-traditions-01687>
8. **Timber rafting (Αυστρία, Τσεχία, Γερμανία, Λεττονία, Πολωνία, Ισπανία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/timber-rafting-01866>
9. **Bear festivities in the Pyrenees (Ανδόρα, Γαλλία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/bear-festivities-in-the-pyrenees-01846>
10. **Pehlevanliq culture: traditional zorkhana games, sports and wrestling (Αζερμπαϊτζάν)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/pehlevanliq-culture-traditional-zorkhana-games-sports-and-wrestling-01703>
11. **Telling tradition of Nasreddin Hodja/ Molla Nesreddin/ Molla Ependi/ Apendi/ Afendi Kozhanasyr Anecdotes (Αζερμπαϊτζάν, Καζακιστάν, Κιργιστάν, Τατζικιστάν, Τουρκία, Τουρκμενιστάν, Ουζμπεκιστάν)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/telling-tradition-of-nasreddin-hodja-molla-nesreddin-molla-ependi-apendi-afendi-kozhansyr-anecdotes-01705>
12. **Culture of Çay (tea), a symbol of identity, hospitality and social interaction (Αζερμπαϊτζάν, Τουρκία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/culture-of-ay-tea-a-symbol-of-identity-hospitality-and-social-interaction-01685>
13. **Straw weaving in Belarus, art, craft and skills (Λευκορωσία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/straw-weaving-in-belarus-art-craft-and-skills-01889>
14. **Kun Lbokator, traditional martial arts in Cambodia (Καμπότζη)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/kun-lbokator-traditional-martial-arts-in-cambodia-01868>
15. **Al Talli, traditional embroidery skills in the United Arab Emirates (Ηνωμένα Αραβικά Έθνη)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/al-talli-traditional-embroidery-skills-in-the-united-arab-emirates-01712>
16. **Al-Mansaf in Jordan, a festive banquet and its social and cultural meanings (Ιορδανία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/al-mansaf-in-jordan-a-festive-banquet-and-its-social-and-cultural-meanings-01849>
17. **Alheda'a, oral traditions of calling camel flocks (Σαουδική Αραβία, Ομάν, Ενωμένα Αραβικά Έθνη)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/alheda-a-oral-traditions-of-calling-camel-flocks-01717>

Festivals related to the Journey of the Holy family in Egypt (Αίγυπτος)

August 15th (Dekapentavgoustos) festivities in two Highland Communities of Northern Greece: Tranos Choros (Grand Dance) in Vlasti and Syrrako Festival (Ελλάδα)

Furyu-odori, ritual dances imbued with people's hopes and prayers (Ιαπωνία)

18. **Ancestral system of knowledge of the four indigenous peoples, Arhuaco, Kankuamo, Kogui and Wiwa of the Sierra Nevada de Santa Marta (Κολομβία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/ancestral-system-of-knowledge-of-the-four-indigenous-peoples-arhuaco-kankuamo-kogui-and-wiwa-of-the-sierra-nevada-de-santa-marta-01886>
19. **Artisanal know-how and culture of baguette bread (Γαλλία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/artisanal-know-how-and-culture-of-baguette-bread-01883>
20. **August 15th (Dekapentavgoustos) festivities in two Highland Communities of Northern Greece: Tranos Choros (Grand Dance) in Vlasti and Syrrako Festival (Ελλάδα)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/august-15th-dekapentavgoustos-festivities-in-two-highland-communities-of-northern-greece-tranos-choros-grand-dance-in-vlasti-and-syrrako-festival-01726>
21. **Beekeeping in Slovenia, a way of life (Σλοβενία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/beekeeping-in-slovenia-a-way-of-life-01857>
22. **Crafting and playing the Oud | element (Ιράν, Συρία)**
23. **Date palm, knowledge, skills, traditions and practices (Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Μπαχρέιν, Αίγυπτος, Ιορδανία, Κουβέιτ, Μαυριτανία, Μαρόκο, Ομάν, Παλαιστίνη, Κατάρ, Σαουδική Αραβία, Σουδάν, Τυνησία, Υεμένη)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/culture-of-ay-tea-a-symbol-of-identity-hospitality-and-social-interaction-01685>
24. **Festivals related to the Journey of the Holy family in Egypt (Αίγυπτος)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/festivals-related-to-the-journey-of-the-holy-family-in-egypt-01700>
25. **Festivity of Saint Tryphon and the Kolo (chain dance) of Saint Tryphon, traditions of Croats from Boka Kotorska (Bay of Kotor) who live in the Republic of Croatia (Κροατία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/festivity-of-saint-tryphon-and-the-kolo-chain-dance-of-saint-tryphon-traditions-of-croats-from-boka-kotorska-bay-of-kotor-who-live-in-the-republic-of-croatia-01891>
26. **Furyu-odori, ritual dances imbued with people's hopes and prayers (Ιαπωνία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/furyu-odori-ritual-dances-imbued-with-peoples-hopes-and-prayers-01701>
27. **Harissa, knowledge, skills and culinary and social practices (Τυνησία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/harissa-knowledge-skills-and-culinary-and-social-practices-01710>
28. **Holy Week in Guatemala (Γουατεμάλα)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/holy-week-in-guatemala-01854>
29. **Hungarian string band tradition (Ουγγαρία)**
<https://ich.unesco.org/en/RL/hungarian-string-band-tradition-01730>

Kalela dance (Ζάμπια)

Knowledge and practices
related to cultivating Khawlani
coffee beans (Σαουδική
Αραβία)Knowledge of the light rum
masters (Κούβα)**30. Kalela dance (Ζάμπια)**<https://ich.unesco.org/en/RL/kalela-dance-01698>**31. Knowledge and practices related to cultivating Khawlani coffee beans (Σαουδική Αραβία)**<https://ich.unesco.org/en/RL/knowledge-and-practices-related-to-cultivating-khawlani-coffee-beans-01863>**32. Knowledge of the light rum masters (Κούβα)**<https://ich.unesco.org/en/RL/knowledge-of-the-light-rum-masters-01724>**33. Manual bell ringing (Ισπανία)**<https://ich.unesco.org/en/RL/manual-bell-ringing-01873>**34. Orteke, traditional performing art in Kazakhstan: dance, puppet and music (Καζακστάν)**<https://ich.unesco.org/en/RL/orteke-traditional-performing-art-in-kazakhstan-dance-puppet-and-music-01878>**35. Pyongyang Raengmyon custom (Νότια Κορέα)**<https://ich.unesco.org/en/RL/pyongyang-raengmyon-custom-01695>**36. Social practices and knowledge related to the preparation and use of the traditional plum spirit – šljivovica (Σερβία)**<https://ich.unesco.org/en/RL/social-practices-and-knowledge-related-to-the-preparation-and-use-of-the-traditional-plum-spirit-ljivovica-01882>**37. The art of the traditional blouse with embroidery on the shoulder (altiță) – an element of cultural identity in Romania and the Republic of Moldova (Ρουμανία, Μολδαβία)**<https://ich.unesco.org/en/RL/the-art-of-the-traditional-blouse-with-embroidery-on-the-shoulder-alti-an-element-of-cultural-identity-in-romania-and-the-republic-of-moldova-01861>**38. The practice of Modern Dance in Germany (Γερμανία)**<https://ich.unesco.org/en/RL/the-practice-of-modern-dance-in-germany-01858>**39. Talchum, mask dance drama in the Republic of Korea (Νότια Κορέα)**<https://ich.unesco.org/en/RL/talchum-mask-dance-drama-in-the-republic-of-korea-01742>

**ΔΕΛΦΟΙ: ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ**

Οι βασικές αρχές για τα επόμενα 50 χρόνια της Σύμβασης για την Παγκόσμια Κληρονομιά της UNESCO τέθηκαν στο Συνέδριο «Next 50: The Future of World Heritage in Challenging Times. Enhancing Resilience and Sustainability», το οποίο διοργάνωσε (10-11 Νοεμβρίου) στους Δελφούς το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού σε συνεργασία με το Κέντρο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO, με αφορμή τον εορτασμό των 50 ετών από τη Σύμβαση για την Προστασία της Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομιάς (Παρίσι, 1972). Αν και δεν αποτέλεσε αντικείμενο συζήτησης του συνεδρίου, σημαντική εκκρεμότητα των ελληνικών μνημείων παγκόσμιας κληρονομιάς και βασική υποχρέωση της Ελλάδας έναντι της UNESCO, εξακολουθεί να παραμένει η απουσία διαχειριστικών σχεδίων (πλην Φιλίππων και Κερκύρας).

Στο Συνέδριο, την έναρξη των εργασιών του οποίου κήρυξε ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, παρουσία της Γενικής Διευθύντριας της UNESCO Audrey Azoulay, συμμετείχαν, με φυσική παρουσία, αξιωματούχοι της UNESCO, μέλη της Επιτροπής Παγκόσμιας Κληρονομιάς, εκπρόσωποι κρατών-μελών στη Σύμβαση Παγκόσμιας Κληρονομιάς, τα συμβουλευτικά όργανα στη Σύμβαση, ICOMOS, IUCN, ICCROM και στελέχη του ΥΠΠΟΑ. Περισσότερα από 2000 άτομα παρακολούθησαν τις εργασίες, από το YouTube του ΥΠΠΟΑ.

Το διεθνές ICOMOS εκπροσωπήθηκε στο συνέδριο από την πρόεδρό του κ. Teresa Patricio, η οποία συμμετείχε στην εναρκτήρια στρογγυλή τράπεζα με θέμα «Το παγκόσμιο όραμα για τα 50 επόμενα χρόνια της Σύμβασης για την παγκόσμια κληρονομιά». Αξιοσημείωτη, ωστόσο, ήταν η απουσία του Ελληνικού ICOMOS, αν και λίγο πριν (9/11/2022) είχε πραγματοποιήσει επιστημονική ημερίδα για την επέτειο των 50 χρόνων της Σύμβασης για την παγκόσμια κληρονομιά (βλ. παρακάτω σελ. 22).

Τα συμπεράσματα του Συνεδρίου συνόψισαν ο Lazare Eloundou, Διευθυντής του Κέντρου Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO και η Μαρία Διαμαντοπούλου, Πρέσβης και Μόνιμη Αντιπρόσωπος της Ελλάδας στην UNESCO και αφορούσαν, μεταξύ άλλων, στα εξής:

Διατήρηση της Παγκόσμιας Κληρονομιάς

Σε στενή συνεργασία με την Ελληνική Κυβέρνηση, επιλέχθηκε το συνέδριο να εστιάσει σε δύο από τις αυξανόμενες ανθρώπινες πιέσεις που αντιμετωπίζει η Παγκόσμια Κληρονομιά: την κλιματική αλλαγή και τον υπερτουρισμό. Τέθηκε η ανάγκη για συνεχή διάλογο, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι προκλήσεις της διατήρησης και της ανάπτυξης είναι συμβατές ή και συμπληρωματικές, με την ίδια μέριμνα για την αειφορία. Οι κοινότητες αναγνωρίζονται όχι μόνο ως ενδιαφερόμενοι, αλλά και ως κάτοχοι δικαιωμάτων στη διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς. Προσβασιμότητα, αριθμητική και ποιοτική:

Θα πρέπει να συνεχιστεί το επιστημονικό και εκπαιδευτικό έργο σχετικά με την κληρονομιά, ώστε να διευρυνθεί και να διαφοροποιηθεί η κρίσιμη μάζα εκείνων που την κατανοούν και τη διατηρούν. Αλλά και η αξιοποίηση στο έπακρο των νέων τεχνολογιών που θα επιτρέψουν ευρεία "μη επεμβατική" πρόσβαση στα μνημεία της Παγκόσμιας Κληρονομιάς και αποτελεσματικότερη και βιώσιμη διαχείριση.

Αντιπροσωπευτικότητα

Είκοσι επτά συμβαλλόμενα κράτη δεν έχουν ακόμη καταχωρίσει κανέναν τόπο στον Κατάλογο Παγκόσμιας Κληρονομιάς, συμπεριλαμβανομένων 12 κρατών της υποσαχάριας Αφρικής, ενώ μόνο η περιοχή της Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής αντιπροσωπεύει το 47% των εγγεγραμμένων ακινήτων. Η αξιοπιστία του καταλόγου παγκόσμιας κληρονομιάς εξαρτάται από την αντιπροσωπευτικότητά του, μια αξιοπιστία που βασίζεται, μεταξύ άλλων, σε ένα σύστημα, στην καρδιά του οποίου βρίσκονται τα τρία συμβουλευτικά όργανα της επιτροπής παγκόσμιας κληρονομιάς, το ICOMOS, η IUCN και το ICCROM, για τη διασφάλιση υψηλών επιστημονικών προτύπων και τη διασφάλιση της προστασίας της κληρονομιάς.

Οικοδόμηση κλιματικής ανθεκτικότητας για την πολιτιστική κληρονομιά

Η κλιματική αλλαγή αποτελεί την πιο ταχέως αυξανόμενη απειλή για την εξαιρετική οικουμενική αξία των μνημείων παγκόσμιας κληρονομιάς σε όλο τον κόσμο, με το ένα τρίτο των φυσικών μνημείων να επηρεάζεται από την κλιματική αλλαγή, σύμφωνα με το 2020 IUCN World Heritage Outlook. Οι συνέπειες είναι πολλαπλές: Από την προφανή καταστροφή της πολιτιστικής κληρονομιάς έως την απώλεια της μνήμης ή την απώλεια της εξαιρετικής οικουμενικής αξίας, τη μειωμένη ικανότητα αντιμετώπισης των αναπτυξιακών αναγκών αλλά και σε ορισμένες περιπτώσεις στην αναγκαστική εκτόπιση κοινοτήτων με ιδιαίτερα οξείες συνέπειες για τους αυτόχθονες πληθυσμούς. Και νέοι "κλιματικοί κίνδυνοι" με τη μορφή σύνθετων γεγονότων εμφανίζονται με μεγαλύτερη συχνότητα και ένταση, αναγκάζοντάς μας να απομακρυνθούμε από το ευρέως διαδεδομένο μοντέλο εκτίμησης των επιπτώσεων στην πολιτιστική κληρονομιά που βασίζεται σε έναν μόνο, μεμονωμένο κίνδυνο. Οι δυνατότητες προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή δεν είναι απεριόριστες και ότι εκτός από τις αντιδράσεις προσαρμογής θα πρέπει να εφαρμοστεί και μια συλλογική προληπτική προσέγγιση.

Η Αφρική προτεραιότητα για τα επόμενα 50 χρόνια

Οι αφρικανικές τοποθεσίες αντιπροσωπεύουν σχεδόν το 40% των τόπων σε κίνδυνο που περιλαμβάνονται στον κατάλογο της παγκόσμιας κληρονομιάς και χρήζουν ενισχυμένης προστασίας. Η νέα Στρατηγική Παγκόσμιας Κληρονομιάς για την Αφρική, η οποία βασίζεται σε προηγούμενες διαβουλεύσεις και εμπλουτίστηκε από τις συζητήσεις στους Δελφούς, θα παρουσιαστεί στην Ομάδα της Αφρικής και στη συνέχεια θα δημοσιευθεί πριν από το τέλος του έτους.

Αειφόρος τουρισμός για τα επόμενα 50 χρόνια:

Ο υπερτουρισμός αποτελούσε μείζονα ανησυχία πριν από την πανδημία COVID-19. Ωστόσο, όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι η μεταπανδημική περίοδος αντιμετωπίζει το ίδιο φαινόμενο, το οποίο μάλιστα επιδεινώνεται από αυτό που ορισμένοι αποκαλούν "τουρισμό εκδίκησης". Ο τουρισμός δημιουργεί απόβλητα, εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, αλλαγές στη χρήση γης για την κάλυψη των αναγκών της τουριστικής υποδομής, αλλά είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι ορισμένα μνημεία παγκόσμιας κληρονομιάς δεν θα ήταν βιώσιμα χωρίς τον τουρισμό. Η ολιστική προσέγγιση του βιώσιμου τουρισμού επεκτείνεται πέρα από την Παγκόσμια Κληρονομιά και σε άλλους τομείς, όπως η άυλη πολιτιστική κληρονομιά και οι πολιτιστικές και δημιουργικές βιομηχανίες. Συνεπώς, πρέπει να περιλαμβάνει ευρύ φάσμα ενδιαφερομένων και να σχεδιαστεί σε στενή σύνδεση με τις κοινότητες που ζουν στις περιοχές και γύρω από αυτές.

ICOMOS

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ICOMOS TERESA PATRICIO ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΩΝ 50 ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Το ICOMOS, ως ο βασικός διεθνής οργανισμός που είναι αφιερωμένος στη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, ορίστηκε από την αρχή, ως συμβουλευτικός οργανισμός της Επιτροπής Παγκόσμιας Κληρονομιάς. Με αυτή τη διπλή ιδιότητα, θέτουμε την εμπειρία, τις δεξιότητες και τη δέσμευση των Επιτροπών και των μελών μας σε όλο τον κόσμο – τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο – στην υπηρεσία της Σύμβασης Παγκόσμιας Κληρονομιάς, εδώ και 50 χρόνια.

Με πάνω από 1150 τοποθεσίες, που έχουν εγγραφεί μέχρι σήμερα, σε περισσότερες από 160 χώρες και οι οποίες αντιπροσωπεύουν τους μεγαλύτερους φυσικούς και πολιτιστικούς θησαυρούς της ανθρωπότητας, η επιτυχία του Καταλόγου Παγκόσμιας Κληρονομιάς ξεπερνά κατά πολύ την αρχική φιλοδοξία των ιδρυτών του. Πέρα από τις εγγεγραμμένες τοποθεσίες, η Σύμβαση έχει αποδειχθεί ένα εξαιρετικά ισχυρό εργαλείο για την εξυπηρέτηση της υπόθεσης της κληρονομιάς και την ενίσχυση της προστασίας της.

Το ICOMOS συμμετέχει στον παγκόσμιο προβληματισμό για ανάπτυξη στρατηγικών έτσι ώστε η Παγκόσμια Πολιτιστική Κληρονομιά να μπορεί να ανταποκριθεί στις διεθνείς προκλήσεις και να οικοδομήσει μια πιο ανθεκτική και βιώσιμη ανθρώπινη ανάπτυξη.

Τα δίκτυά μας είναι ενεργά και πάντα έτοιμα να συζητήσουν θέματα διατήρησης, θέσπισης κοινού εδάφους και εργαλείων για την ανάπτυξη μιας σύγχρονης, χωρίς αποκλεισμούς, ανθεκτικής, βιώσιμης και συμμετοχικής διαχείρισης και διατήρησης των αγαθών παγκόσμιας κληρονομιάς.

Είθε, οι σημερινές και οι μελλοντικές συζητήσεις να συμβάλουν στη διασφάλιση της προστασίας και της βιώσιμης διατήρησης της Παγκόσμιας Κληρονομιάς των επόμενων 50 χρόνων.

<https://www.icomos.org/en/89-english-categories/home/112821-the-world-heritage-convention-celebrates-its-50th-anniversary>

ICOMOS

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

Η ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ICOMOS ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΒΙΩΣΙΜΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (SDGWG)

Η Ομάδα Εργασίας για τους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης (SDGWG) συστάθηκε ως διεπιστημονική ομάδα εργασίας από το Επιστημονικό Συμβούλιο του ICOMOS κατά τη διάρκεια της 18ης Γενικής Συνέλευσης το 2014, και συντονίζει την ανταπόκριση και την εφαρμογή από το ICOMOS της Ατζέντας 2030 των Ηνωμένων Εθνών. Η SDGWG λειτουργεί ως πλατφόρμα για την αναγνώριση και την ενσωμάτωση της αποτελεσματικής συμβολής της πολιτιστικής κληρονομιάς ως κινητήρια δύναμη για τη βιώσιμη ανάπτυξη στο πλαίσιο των 17 Στόχων βιώσιμης Ανάπτυξης και ιδιαίτερα του στόχου 11.4, «για την προστασία και τη διαφύλαξη της παγκόσμιας πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς, ώστε οι πόλεις να είναι χωρίς αποκλεισμούς, ασφαλείς, ανθεκτικές και βιώσιμες».

Όπως είναι ήδη γνωστό η SDGWG έχει συγκροτήσει εννέα θεματικές υποομάδες εργασίας, μέσα από τις οποίες αναπτύσσει το έργο της.

Κατά την τακτική διαδικτυακή συνάντηση της SDGWG ICOMOS, που πραγματοποιήθηκε την 14^η Ιουλίου, έγινε σχετική ενημέρωση για τη δραστηριότητα του ICOMOS αναφορικά με τις ακόλουθες διεθνείς δραστηριότητες για την προώθηση των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης:

- Η πέμπτη υποομάδα της SDGWG ICOMOS για την *Ανάπτυξη συνεργασιών και τη Νέα Αστική Ατζέντα*, εκπροσώπησε το ICOMOS κατά τις εργασίες του 11^{ου} World Urban Forum (WUF) που πραγματοποιήθηκε στο Katowice της Πολωνίας 26-30 Ιουνίου στο πλαίσιο της ετήσιας συνέλευσης του UN-Habitat. Τα μέλη της, εκπροσωπώντας το ICOMOS στο Habitat Professionals Forum, συνέβαλε με τις προτάσεις στην παγκόσμια συζήτηση στα πλαίσια του UN-Habitat με θέμα *The City We Need Now* και στο ντοκουμέντο *Transforming our cities for a better urban future*.
https://wuf.unhabitat.org/sites/default/files/2022-05/WUF11_Background_Paper_Transforming_our_cities.pdf
- Η SDGWG ICOMOS συμμετείχε στη δεύτερη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τον Ωκεανό, η οποία συνδιοργανώθηκε από τις (27 Ιουνίου - 1η Ιουλίου 2022) στη Λισαβόνα από τις κυβερνήσεις της Κένυας και της Πορτογαλίας με στόχο να κινητοποιήσει τη διεθνή κοινότητα να δεσμευτεί για την εξεύρεση βιώσιμων λύσεων για τη διατήρηση, την προστασία και την υπεύθυνη χρήση των θαλάσσιων πόρων
<https://www.icomos.org/en/what-we-do/397-english-categories/what-we-do/sustainable-development/108173-2022-un-ocean-conference-in-lisbon>

WUF-11 Background Paper

Transforming our cities for a better urban future

ICOMOS

GOBIERNO DE MÉXICO | CULTURA | UNESCO | ICOMOS | SDGWG | COMITÉ MEXICANO

ICOMOS - MONDIACULT 2022 Culture Forum
Culture & Heritage: Policies & Practices for Sustainable Development: Past, Present and Future

Looking back: A MONDIACULT 1982 Retrospective
First of three conversations for MONDIACULT

Forty years on its time to look back and take stock of the original expectations and outcomes of that event. With an expert panel of culture and heritage professionals, this event will discuss whether the aims of MONDIACULT 1982 were met and the effect on global policy outcomes.

Sat May 28th, 2022
10:00 a.m. - 12:30 p.m. CDT
5:00 p.m. - 6:30 p.m. CET
11:00 p.m. - 12:30 a.m. Singapore

Facebook live streaming
Secretaría de Cultura
Conal 22
Conal 22 Internacional
Complejo Cultural Los Pinos
ICOMOS MEX
Free access, unlimited quota

Click here to register
<https://zmdiicomas.com.usf/08669298333?ref=UHywE9yzF6JUTIQ-T4EUVSHQWw-Z02>

Rumbo a #MONDIACULT2022

- Η SDGWG ICOMOS έλαβε μέρος με εκπροσώπους της στο Πολιτιστικό Φόρουμ ICOMOS - MONDIACULT 2022 που οργανώθηκε την 5^η Ιουλίου από το Υπουργείο Πολιτισμού του Μεξικό με θέμα *Κοιτάζοντας προς τα εμπρός: Το μέλλον της πολιτικής κληρονομιάς και οι Στόχοι Βιώσιμης Ανάπτυξης* <https://www.icomos.org/en/focus/unsustainable-development-goals/108150-icomos-mondiacult-2022-culture-forum-culture-heritage-policies-practice-for-sustainable-development-past-present-and-future>

Το Ελληνικό ICOMOS εκπροσωπείται στην SDGWG ICOMOS από την Σοφία Αυγερινού- Κολώνια

Οι θεματικές υποομάδες εργασίας

Task Team 1: Policy Guidance on Heritage and the SDGs

Task Team 2: UN High Level Political Forum and the Culture 2030 Goal Campaign

Task Team 3: National Liaisons and Localizing Heritage and the SDGs

Task Team 4: World Heritage and the Sustainable Development Policy

Task Team 5: Partnerships and the New Urban Agenda

Task Team 6: Heritage Metrics and Indicators

Task Team 7: Funding, Human Resource and Internships

Task Team 8: Heritage and Gender Equality

Task Team 9: Communications

ICOMOS

ICOMOS

international council on monuments and sites

ICOMOS Europe Group Meeting on Ukraine – Report

**Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ICOMOS
ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΤΟΥ 2022**

Η Ομάδα των Ευρωπαϊκών ICOMOS πραγματοποίησε τρεις συνεδριάσεις στις οποίες το Ελληνικό ICOMOS εκπροσωπήθηκε από την Σοφία Αυγερινού-Κολώνια.

Η διαδικτυακή συνάντηση της 6^{ης} Μαΐου, στην οποία συμμετείχαν δέκα συνάδελφοι από την Ουκρανία και εκπρόσωποι της πλειοψηφίας των Ευρωπαϊκών Εθνικών Επιτροπών του ICOMOS, είχε ως αποκλειστικό θέμα την κατάσταση της πολιτιστικής κληρονομιάς στην Ουκρανία. Στόχος της συνάντησης ήταν η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τη βοήθεια, που απαιτείται και τον συντονισμό στην περίοδο της κρίσης.

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης πραγματοποιήθηκε:

- επισκόπηση της κατάστασης από τα μέλη του ICOMOS Ουκρανίας
- παρουσίαση των ενεργειών, που αναλαμβάνονται από το Δ.Σ. και το Προεδρείο του ICOMOS
- αναφορά στις πρωτοβουλίες των Εθνικών και Διεθνών Επιστημονικών Επιτροπών του ICOMOS

Αναλυτικά στοιχεία είναι διαθέσιμα στο σύνδεσμο

https://www.icomos.org/images/europe/ICOMOS_EG_UA_webpage_clean.pdf

Η υβριδική, ετήσια συνάντηση της Ομάδας των Ευρωπαϊκών ICOMOS πραγματοποιήθηκε στις 8 Ιουνίου στην Κρακοβία της Πολωνίας, στο πλαίσιο του εορτασμού για τα 50 χρόνια της Σύμβασης Παγκόσμιας Κληρονομιάς.

Κύρια θέματα, επιπλέον των διαδικαστικών, που συζητήθηκαν ήταν:

- Οι δραστηριότητες στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Ημέρας Μνημείων 2022, που ήταν αφιερωμένη στην Πολιτιστική Κληρονομιά και την Κλιματική Αλλαγή
- Η ενίσχυση της ανθεκτικότητας της πολιτιστικής κληρονομιάς στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας (European Green Deal)
- Τα προβλήματα για την Παγκόσμια Κληρονομιά στις ευρωπαϊκές χώρες και οι δυνατότητες συνεργασιών μεταξύ των Εθνικών Επιτροπών, ανάλογα με τις εκάστοτε νομικές, διοικητικές και κοινοτικές δυνατότητες τους.
- Η πρόοδος των εργασιών για τις Ευρωπαϊκές Αρχές Ποιότητας (European Quality Principles).
- Η κατάσταση στην Ουκρανία.

Επόμενες συναντήσεις προτείνονται διαδικτυακά για την 14η Οκτωβρίου 2022 και

Υβριδικά 19 με 25 Ιουνίου 2023 στην Εσθονία, με θέμα «20th century and dissonant heritage».

ICOMOS

Όσον αφορά στα θέματα Παγκόσμιας Κληρονομιάς αναπτύχθηκε διεξοδική συζήτηση για τέσσερα θέματα:

1. οι προκλήσεις του ICOMOS ως προς την κατάσταση διατήρησης και συντήρησης χώρων παγκόσμιας κληρονομιάς στην Ευρώπη και οι δυνατότητες των Εθνικών Επιτροπών να συμβάλουν στη βελτίωση και στον εκουγχρονισμό των Εθνικών Νομοθεσιών.
2. η συνεργασία με εθνικούς/τοπικούς φορείς.
3. η σχέση με τις τοπικές κοινωνίες (Σύμβαση του Faro).
4. η ανάπτυξη συνεργασιών με ερευνητικά κέντρα και Πανεπιστήμια και το θέμα της εκπαίδευσης στην Παγκόσμια Κληρονομιά.

Αναφορικά με το θέμα της Ουκρανίας, εκφράζοντας τη βαθιά ανησυχία για τη διατήρηση και προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς στις εμπόλεμες περιοχές της Ουκρανίας, η Ομάδα των Ευρωπαϊκών ICOMOS:

- καλεί την παγκόσμια κοινότητα να ενώσει τις δυνάμεις της και να εργαστεί από κοινού για τη διάσωση της πολιτιστικής κληρονομιάς της Ουκρανίας.
- ενθαρρύνει τις αρμόδιες αρχές της Ουκρανίας να επιδιώξουν τη συμπερίληψη των υπό εξαφάνιση αγαθών στον κατάλογο των μνημείων Παγκόσμιας Κληρονομιάς σε Κίνδυνο και να χρησιμοποιήσουν τις υφιστάμενες διαδικασίες.
- υποστηρίζει την υιοθέτηση και εφαρμογή όλων των διαθέσιμων διεθνών και εθνικών μηχανισμών για την αποτελεσματική προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς της Ουκρανίας.
- συνεχίζει να προσφέρει τη βοήθειά της παρέχοντας οιοσδήποτε πληροφορίες, συμβουλές, εκπαίδευση και υποστήριξη για τη διαφύλαξη της ουκρανικής πολιτιστικής κληρονομιάς και την εφαρμογή αποτελεσματικής διαχείρισης της κρίσης και αξιολόγησή των επιπτώσεων.

Αναλυτικά στοιχεία είναι διαθέσιμα στο σύνδεσμο

https://www.icomos.org/images/DOCUMENTS/Secretariat/2022/Ukraine/ICOMOS_Europe_Group_recommendations_Ukraine.pdf

Ήδη, το ICOMOS σε συνεργασία με το διεθνή οργανισμό World Monuments Fund και το Ίδρυμα Ιερών Τεχνών της Ουκρανίας, παρέδωσαν 440 πυροσβεστήρες νερού-ομίχλης για την προστασία των ιστορικών ξύλινων εκκλησιών.

ICOMOS

ICOMOS

EUROPEAN QUALITY PRINCIPLES
for EU-funded Interventions with
potential impact upon Cultural Heritage
Revised edition November 2020

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

Η τρίτη διαδικτυακή συνάντηση πραγματοποιήθηκε στις 27 Ιουνίου όπου συζητήθηκε το έγγραφο του ICOMOS «Ευρωπαϊκές αρχές ποιότητας για παρεμβάσεις που χρηματοδοτούνται από την ΕΕ με πιθανές επιπτώσεις στην Πολιτιστική Κληρονομιά» (European Quality Principles).

Όπως είναι ήδη γνωστό, αυτό το έγγραφο συντάχθηκε από ομάδα εμπειρογνομώνων που συγκροτήθηκε από το ICOMOS, με πρόσκληση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και στο πλαίσιο της εμβληματικής πρωτοβουλίας της ΕΕ για το Ευρωπαϊκό Έτος Πολιτιστικής Κληρονομιάς 2018 και αφορά στα πρότυπα ποιότητας για έργα που χρηματοδοτούνται από την ΕΕ και έχουν τη δυνατότητα να επηρεάσουν την πολιτιστική κληρονομιά.

Η συνάντηση είχε, κυρίως, ενημερωτικό χαρακτήρα για την ομάδα εργασίας. Έγινε, μάλιστα, γνωστό ότι ήδη η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συνιστά την εφαρμογή του εγγράφου κατά την αξιολόγηση των σχετικών χρηματοδοτήσεων.

Περισσότερες πληροφορίες και το έγγραφο, που είναι μεταφρασμένο σε 9 γλώσσες, διατίθενται στο www.icomos.org/en/about-icomos/committees/regional-activities-europe/90984-quality-principles-new-version-available.

<https://www.icomos.org/en/about-icomos/committees/regional-activities-europe/90984-quality-principles-new-version-available>.

ICOMOS

CIVVIH SYMPOSIUM SCIENTIFIQUE
ONZE ANS APRÈS LES PRINCIPES DE LA VALETTE : ÉVOLUTION ET PRATIQUES
DANS LA GOUVERNANCE DU PATRIMOINE URBAIN

15 ET 16 JUIN 2022 - BRUXELLES, BELGIQUE

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΙΣΜΩΝ

Η Επιστημονική συνάντηση της Επιτροπής Ιστορικών πόλεων και Οικισμών (CIVVIH) με θέμα «Eleven years of Valetta Principles. Evolution and practice of urban governance» και η ετήσια Γενική Συνέλευση της επιτροπής, πραγματοποιήθηκαν υβριδικά με την υποστήριξη του Βελγικού ICOMOS στις Βρυξέλλες, στο διάστημα από 15 μέχρι και 17 Ιουνίου.

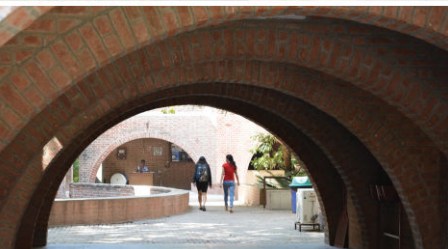
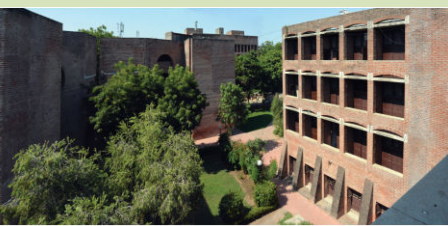
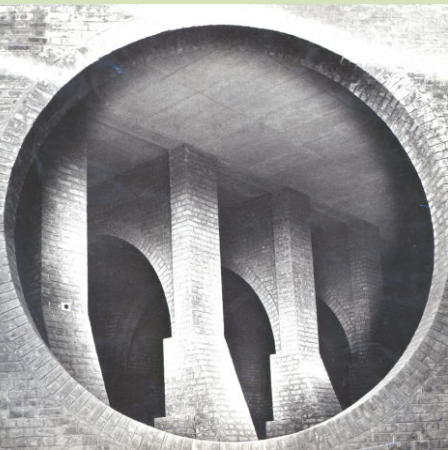
Όπως είναι γνωστό, οι Αρχές της Βαλέτα υιοθετήθηκαν από τη 17η Γενική Συνέλευση του ICOMOS το Νοέμβριο του 2011 στο Παρίσι <https://civvih.icomos.org/book-in-5-languages/> μετά από μακρά διαδικασία προβληματισμού, που διήρκεσε για περισσότερα από έξι χρόνια και ήδη έχουν μεταφραστεί σε 14 γλώσσες.

Τα μέλη της CIVVIH θεωρούν ότι το ντοκουμέντο παραμένει σημαντικό για τη διατήρηση των ιστορικών πόλεων θα πρέπει όμως να ληφθούν υπόψη νέες παράμετροι που επηρεάζουν τον αστικό σχεδιασμό, όπως η αιφόρος ανάπτυξη, το αστικό τοπίο, η αστική εξάπλωση, ο τουρισμός στα ιστορικά κέντρα, η βιώσιμη κινητικότητα, η ψηφιακή τεχνολογία έναντι των κινδύνων της κλιματικής αλλαγής ή άλλες φυσικές καταστροφές και, τέλος, η υγειονομική κρίση.

Η πανδημία έχει αναδείξει τη σημασία του δημόσιου χώρου και τον κοινωνικό και πολιτιστικό του ρόλο. Συγκεκριμένα οι έννοιες των κοινόχρηστων χώρων και της πράσινης πολεοδομίας αναδύονται ως ένας τρόπος προσθήκης ποιότητας στα κέντρα των πόλεων και συμβολής στην ευημερία της κοινωνίας. Ταυτόχρονα, οι νέες τεχνολογίες και ιδιαίτερα ο ρόλος της ψηφιακής τεχνολογίας σε κοινωνικό και επαγγελματικό επίπεδο αναλαμβάνουν ουσιαστική θέση στον τομέα της Αστικής Κληρονομιάς σε πολλά επίπεδα: στις βάσεις δεδομένων τεκμηρίωσης και συνεργασίας, στα κοινωνικά δίκτυα.

Στο πλαίσιο της επιστημονικής συνάντησης παρουσιάστηκαν συνολικά 21 εισηγήσεις μεταξύ των οποίων των τριών μελών του Ελληνικού ICOMOS Σ. Αυγερινού Κολώνια, Ε. Μαϊστρου και D. Babalis, που συμμετείχαν στη συνάντηση.

ICOMOS

ICOMOS HERITAGE ALERT
ΙΝΔΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΑΗΜΕΔΑΒΑΔ (ΙΙΜΑ)
ΠΑΛΙΟ ΚΤΗΡΙΟ

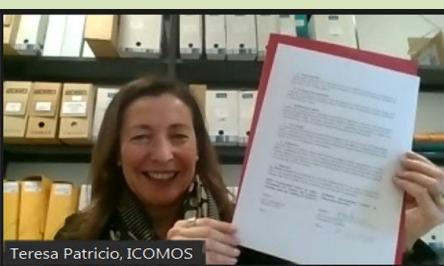
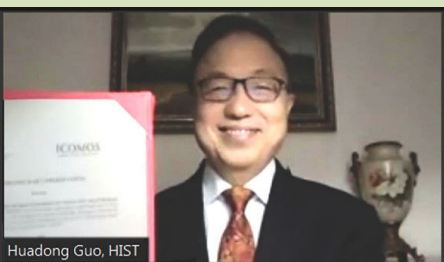
Το διεθνές ICOMOS, επανερχόμενο στην ανάγκη διάσωσης των κτηρίων στην παλαιά Πανεπιστημιούπολη του Ινδικού Ινστιτούτου Διοίκησης (ΙΙΜΑ) στην πόλη Ahmedabad, εξέδωσε Heritage Alert εκφράζοντας την ανησυχία του για το μέλλον των διεθνούς αρχιτεκτονικής σημασίας κτηρίων που συνθέτουν ένα χαρακτηριστικό πολιτιστικό τοπίο της χώρας. Αφορμή για το Heritage Alert υπήρξε η απόφαση να ανασταλούν οι εργασίες αποκατάστασης και συντήρησης των κτηρίων και, αντί αυτών, να δρομολογηθεί η ανακατασκευή τους, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι ανάγκες του πανεπιστημίου.

Τα κτηριακά συγκροτήματα της παλαιάς Πανεπιστημιούπολης συνιστούν ένα σημαντικό επίτευγμα της σύγχρονης αρχιτεκτονικής κληρονομιάς που συνδυάζει τον μοντερνισμό με την παραδοσιακή αρχιτεκτονική της Ινδίας. Ο πρωτεργάτης του σχεδιαστικού εγχειρήματος, ο Εσθονός αρχιτέκτονας Louis I. Kahn, αποτελεί μία μεγάλη μορφή της αρχιτεκτονικής του 20ου αιώνα με διακεκριμένα έργα στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, το Μπαγκλαντές, το Ισραήλ και την Ινδία. Στην ομάδα σχεδιασμού συμμετείχε και ο Ινδός αρχιτέκτονας Balkrishna Doshi, ο οποίος βραβεύτηκε το 2018 με το βραβείο αρχιτεκτονικής Pritzker. Από την άλλη, το παλιό Πανεπιστήμιο είναι συνδεδεμένο με μερικές από τις μεγαλύτερες μορφές του Ινδικού πολιτισμού, μεταξύ των οποίων ο φυσικός και αστρονόμος Vikram Sarabhai. Επιπλέον, το συγκεκριμένο πανεπιστημιακό συγκρότημα συνιστά σημαντικό μέρος του ιστορικού αφηγήματος των μέσων του 20ου αιώνα σε σχέση με την αποδόμηση της αποικιοκρατίας σε διάφορα μέρη του κόσμου, τη δημιουργία νέων κρατών και, κατ' επέκταση, με την σταδιακή εξέλιξη και πρόοδο συστημάτων διακυβέρνησης. Η ίδια η πολιτιστική σημασία του αγαθού, άλλωστε, είναι αποτέλεσμα της στενής και ενίοτε ιδιόμορφης αλληλεπίδρασης εθνικών και διεθνών παραγόντων, επιστημόνων και νοοτροπιών. Λαμβάνοντας υπόψη τόσο την ιδιαίτερη και δημιουργική αρχιτεκτονική μορφή των κτηρίων όσο και τη συνεισφορά των τεχνικών κατασκευής στην καινοτόμο οικοδομική επιστήμη, η παλαιά Πανεπιστημιούπολη του Ινδικού Ινστιτούτου Διοίκησης μπορεί να θεωρηθεί ως εξέχον ανθρώπινο επίτευγμα της αρχιτεκτονικής του 20ου αιώνα και τοπόσημο του παγκόσμιου και νοτιοασιατικού αφηγήματος για τα πανεπιστημιακά αρχιτεκτονικά σύνολα.

Το ICOMOS και το DOCOMOMO απηύθυναν έκκληση στο Διοικητικό Συμβούλιο και το Διευθυντή του Πανεπιστημίου να επανεξετάσουν την απόφαση και να ζητήσουν την υποστήριξη διεθνών πολιτιστικών οργανισμών για να εξισορροπήσουν τις τρέχουσες ανάγκες της πανεπιστημιούπολης διατηρώντας παράλληλα αυτήν την εμβληματική αρχιτεκτονική κληρονομιά.

<https://www.icomos.org/en/get-involved/inform-us/heritage-alert/current-alerts/116324-icomos-heritage-alert-renewed-indian-institute-of-management-ahmedabad-iima-old-campus-2>

ICOMOS

ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ICOMOS ΚΑΙ ΙΣΤ

Στις 21 Νοεμβρίου 2022, ο καθηγητής Huadong Guo, Διευθυντής του Διεθνούς Κέντρου Διαστημικών Τεχνολογιών για τη Φυσική και Πολιτιστική Κληρονομιά (HIST) υπό την αιγίδα της UNESCO και η Δρ Teresa Patrício, Πρόεδρος του ICOMOS, υπέγραψαν μνημόνιο συνεργασίας με στόχο τη διαμόρφωση μακροπρόθεσμη στρατηγική σύμπραξης για την προστασία και τη διατήρηση περιοχών Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς διεθνώς.

Η UNESCO έχει εγγράψει στον Κατάλογο Παγκόσμιας Κληρονομιάς 897 πολιτιστικά αγαθά και 39 μικτά. Αρκετά από αυτά ενδέχεται να αντιμετωπίσουν διάφορους κινδύνους που προκαλούνται από φυσικές καταστροφές, ανθρωπογενείς δραστηριότητες και από την κλιματική αλλαγή.

Είναι πλέον ευρέως αναγνωρισμένο ότι οι διαστημικές τεχνολογίες πληροφοριών μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στον εντοπισμό, την παρακολούθηση, την αξιολόγηση, την παρουσίαση, την αποκατάσταση, τη διατήρηση και τη διαχείριση της Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

Στο πλαίσιο αυτό, η 44η εκτεταμένη σύνοδος της Επιτροπής Παγκόσμιας Κληρονομιάς ζήτησε από τα Κράτη Μέρη, το Κέντρο Παγκόσμιας Κληρονομιάς, τα συμβουλευτικά όργανα της UNESCO, καθώς και άλλους εμπλεκόμενους φορές να αναζητήσουν συνέργειες με στόχο την εφαρμογή καινοτόμων τεχνολογικών μέσων. Υπό αυτό το πρίσμα και στο πλαίσιο του Μνημονίου τόσο το HIST όσο και το ICOMOS θα επικεντρωθούν στους ακόλουθους τομείς δράσης και συνεργασίας: παρακολούθηση και αξιολόγηση, έρευνα και διαβούλευση, ανάπτυξη ικανοτήτων, ανταλλαγή πληροφοριών, οργάνωση εκδηλώσεων και υποστήριξη υποψηφιοτήτων για εγγραφή στον Κατάλογο Παγκόσμιας Κληρονομιάς για τα επόμενα πέντε χρόνια.

<https://www.icomos.org/en/89-english-categories/home/113758-icomos-hist-sign-mou>

ICOMOS

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ICOMOS ΓΙΑ ΤΗΝ 27^Η ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ
ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ - COP27**

Από τις 6 έως τις 18 Νοεμβρίου, αρχηγοί κρατών, υπουργοί και διαπραγματευτές, ακτιβιστές για το κλίμα, δήμαρχοι, εκπρόσωποι της κοινωνίας των πολιτών και διευθύνοντες σύμβουλοι επιχειρήσεων συναντήθηκαν στην αιγυπτιακή παράκτια πόλη Sharm el-Sheikh για την 27η Διάσκεψη των Μερών της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή (COP27), προκειμένου να συζητηθούν λύσεις για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής.

Το ICOMOS συμμετέχει στο διεθνή διάλογο για ζητήματα κλιματικής αλλαγής και έχει το ρόλο Γραμματείας στο Δίκτυο Κλιματικής Κληρονομιάς (CHN), το οποίο έχει ως αποστολή για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και την επίτευξη των φιλοδοξιών της Συμφωνίας του Παρισιού.

Με αφορμή της εργασίας του COP27 στο Sharm el-Sheikh, το ICOMOS σε συνεργασία με τις εθνικές επιτροπές του στην Αφρική, εξέδωσε σχετική ανακοίνωση αναφορικά με τον αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής στην αφρικανική κληρονομιά, καλώντας τους αρμόδιους και εμπλεκόμενους οργανισμούς να αναλάβουν δράση και να αναπτύξουν συνέργειες με διάφορους φορείς στην Αφρική (African Development Bank, African Risk Capacity Group of the African Union, African Group of Negotiators, κά) με στόχο:

1. την αξιοποίηση των γνώσεων και της βιωματικής εμπειρίας των ιθαγενών πληθυσμών για τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, καθώς και διαφόρων πρακτικών και συστημάτων που παρέχουν μία σταθερή βάση για τοπικές/εθνικές δράσεις προσαρμογής και μετριασμού των κινδύνων,
2. την αντιμετώπιση των καταστροφών που συνδέονται με την κλιματική αλλαγή στην πολιτιστική κληρονομιά, μέσω του δικτύου Santiago Network for Loss and Damage
3. την υποστήριξη και ενθάρρυνση της έρευνας για την κατανόηση των κλιματικών επιπτώσεων στα μνημεία
4. τη δημιουργία μιας θεματικής πρωτοβουλίας για την πολιτιστική κληρονομιά στο πλαίσιο του προγράμματος εργασίας του Ναϊρόμπι που θα βοηθήσει στην επιτάχυνση των δράσεων για την προσαρμογή του κλίματος·
5. την ενσωμάτωση της πολιτιστικής κληρονομιάς στο σχεδιασμό διαχείρισης κινδύνου καταστροφών των αφρικανικών κυβερνήσεων
6. την ενθάρρυνση επενδύσεων σε συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης για έκτακτα καιρικά φαινόμενα και τη λήψη προληπτικών μέτρων για τον μετριασμό τους

<https://www.icomos.org/en/89-english-categories/home/112708-icomos-statement-to-the-cop27-sharm-el-sheikh>

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ
ICOMOS ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΩΝ 50 ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ UNESCO

Με αφορμή τον επετειακό εορτασμό των 50 χρόνων από την κατάρτιση και υπογραφή της Σύμβασης της UNESCO για την Προστασία της Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομιάς (1972), το Ελληνικό τμήμα του ICOMOS εγκαινίασε σειρά ημερίδων με θέμα «Προστασία, στερέωση, ανάδειξη & διαχείριση μνημείων και αρχαιολογικών χώρων: Θεωρία και Πράξη».

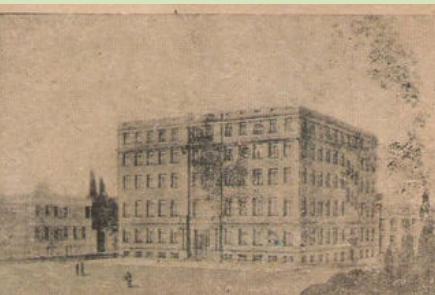
Η πρώτη ημερίδα πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 11 Νοεμβρίου 2022 στην Αθήνα (Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, κτήριο Αβέρωφ, αίθουσα Καυταντζόγλου) και επικεντρώθηκε στην παρουσίαση περιπτώσεων μελέτης και υλοποίησης έργων προστασίας, στερέωσης, ανάδειξης και διαχείρισης μνημείων των προϊστορικών χρόνων, με την προοπτική στους επόμενους κύκλους διαλέξεων να παρουσιαστούν αντίστοιχα μνημεία των ιστορικών και νεώτερων χρόνων.

Στόχος της δράσης είναι να δοθεί βήμα σε μελετητές, ερευνητές και διαχειριστές μνημείων και αρχαιολογικών χώρων στην Ελλάδα να καταθέσουν την εμπειρία, την τεχνογνωσία αλλά και τους προβληματισμούς και το όραμά τους στο πλαίσιο διαλόγου που έχει αναπτυχθεί διεθνώς τα τελευταία χρόνια σχετικά με ζητήματα αρχών, μεθοδολογίας και εφαρμογής μέτρων προστασίας και ανάδειξης μνημείων της πολιτιστικής κληρονομιάς. Οι περιπτώσεις που παρουσιάστηκαν αφορούσαν στις βασικές μορφές πρόσφατων επεμβάσεων, τόσο στο πλαίσιο έκτακτων/άμεσων όσο και προγραμματισμένων δράσεων (προστασία, στερέωση, συντήρηση, ανάδειξη), σε ενέργειες που προηγούνται των επεμβάσεων (τεκμηρίωση, σχεδιασμός δράσεων μέσω σχεδίων-πλαισίων κλπ.) ή εντάσσονται σε μια ολοκληρωμένη προσέγγιση (προβολή, συνολική διαχείριση). Την ημερίδα απασχόλησαν, επίσης, η τεκμηρίωση των ίδιων των έργων προστασίας και αποκατάστασης καθώς και ο έλεγχος και η εν χρόνω παρακολούθηση των εφαρμοσμένων επεμβάσεων (monitoring). Στην επιστημονική ημερίδα χαιρετισμό απεύθυναν η Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Λίνα Μενδώνη (ο χαιρετισμός αναγνώστηκε), η Γενική Διευθύντρια Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς κ. Πολυξένη Αδάμ-Βελένη και η Γενική Διευθύντρια Αναστήλωσης Μουσείων και Τεχνικών Έργων κ. Αμαλία Ανδρουλιδάκη.

Οι εργασίες της ημερίδας κρίνονται απόλυτα επιτυχείς με εισηγήσεις από επιστήμονες εγνωσμένης αξίας, γύρω από τις οποίες αναπτύχθηκε ένας γόνιμος διάλογος. Η ημερίδα είχε διαρθρωθεί σε τέσσερις θεματικές ενότητες: α) μελέτες και έργα αποκατάστασης του προϊστορικού οικισμού στην Πολιόχνη Λήμνου, β) στερέωση, προστασία και ανάδειξη σπηλαίων, γ) μελέτες και επεμβάσεις επί δομικών καταλοίπων, δ) σχεδιασμός και υλοποίηση στεγάστρων προστασίας. Όπως αναφέρουν οι διοργανωτές της εκδήλωσης, το επιστημονικό έργο της Ημερίδας θα ολοκληρωθεί με την ηλεκτρονική έκδοση των Πεπραγμένων.

Ολόκληρη η επιστημονική εκδήλωση είναι διαθέσιμη στο youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=p8ZhkoaeTk>

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ICOMOSΑΛΛΑΓΗ ΧΡΗΣΗΣ ΚΤΗΡΙΟΥ Ε.Β.Ε. - ΔΙΠΛΑΡΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΑΠΟ
ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ ΣΕ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

Το Δελτίο τύπου που ακολουθεί και αναφέρεται στο θέμα, εξέδωσε στις 8 Ιουνίου του 2022, το Ελληνικό τμήμα του ICOMOS.

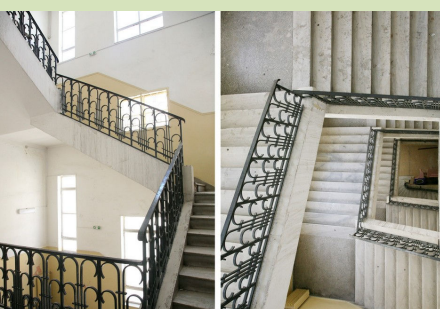
Η Ελληνική Βιοτεχνική Εταιρεία, με έμβλημα «γλαύκα καθήμενη επί άκμονος», ιδρύθηκε στην Αθήνα το 1892, από τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Κυπάρισσο Στέφανο, με σκοπό την προαγωγή και ανάπτυξη της δωρεάν Τεχνικής Εκπαίδευσης. Ο Κ. Στέφανος, θαυμαστής του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού, είχε ως στόχο, μεταξύ άλλων, να μεταλαμπαδεύσει την εφευρετικότητα, τη δεξιοτεχνία και την καλαισθησία των προγόνων μας, πράγμα που έγινε πραγματικότητα σε δημιουργίες μαθητών της Σχολής, εμπνευσμένες από αρχαιοελληνικά πρότυπα, που σήμερα κοσμούν τα μουσεία του Βερολίνου και της Οξφόρδης.

Τα πρώτα μέλη της Σχολής ήταν 150 προσωπικότητες της εποχής, όπως οι Φωκίων Νέγρης, Εμμανουήλ Δραγούμης, Πέτρος Καλλιγιάς, Παύλος Σκουζέ. Το 1894 προστέθηκαν ο Ηλίας Αγγελόπουλος και ο Αριστείδης Διπλάρης, που κληροδότησε την περιουσία του, ορίζοντας όπως ιδρυθεί ομώνυμη Σχολή για τη δωρεάν εκμάθηση Σχεδίου και Τεχνών, με στόχο την εξασφάλιση επαγγελματικής σταδιοδρομίας στους αποφοίτους της, που δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα και ίσες ευκαιρίες να επιμορφωθούν και να προχωρήσουν σε παραγωγικά επαγγέλματα.

Η Σχολή λειτούργησε από το 1916. Στεγάστηκε σε ιδιόκτητο κτήριο το 1932, επί της Πλατείας Θεάτρου 3 και Μενάνδρου 6, στην καρδιά της Αθήνας, εκεί όπου αρχικά λειτουργούσε το πρώτο θέατρο της πόλης, μετά την αγορά οικοπέδου και την ανέγερση τετραώροφου κτηρίου, συνολικής έκτασης 10.000 τετ. μέτρων, κατάλληλα σχεδιασμένου για εκπαιδευτική χρήση.

Κατά τη διάρκεια λειτουργίας της Σχολής εκπαιδεύτηκαν περισσότεροι των 65.000 Τεχνιτών, πολλών ειδικοτήτων, που εργάστηκαν σε Βιοτεχνίες, Βιομηχανίες και τη Δημόσια Διοίκηση, συμβάλλοντας αποφασιστικά στην ανάπτυξη και στον εκσυγχρονισμό της εθνικής οικονομίας. Κατά καιρούς λειτούργησαν Σχολές Επιπλοποιών, Ξυλουργών, Ξυλογλυπτών, Τορναδόρων, Αμαξοποιών, Πεταλωτών, Μηχανουργών, Υδραυλικών, Ηλεκτρολόγων, Σιδηρουργών, Βιβλιοδετών, Φωτογράφων, Υποδηματοποιών, Φανοποιών, Ωρολογοποιών, Αργυροχόων, Χρυσοχόων, Κτιστών, Κονιατών, Χρωματιστών, Οικοδόμων, Σχεδιαστών, Επιπλοποιών, Πιλοποιών, καθώς και τμήματα Πλαστικής, Κοπτικής κ.ά.

Διδάσκονταν, μεταξύ άλλων, μαθήματα Αριθμητικής, Γεωμετρίας, Καλλιτεχνικού Σχεδίου, Γραμμικής Ιχνογραφίας, Διακοσμητικής Αγγείων, Ραπτικής, Πλεκτικής, Υφαντικής, Κεντήματος, Δακτυλογραφίας, Στενογραφίας, Υγιεινής κ.ά. Σημαντικοί καθηγητές δίδαξαν στη Σχολή, όπως οι Κ. Δοξιάδης, Δ. Πικιώνης, Δ. Δανιήλ, Κ. Ηλιάδης, Ι. Βρέττας, Α. Προβελέγγιος κ.ά, ενώ υπήρξαν απόφοιτοι σημαντικοί για την οικονομία της χώρας, όπως οι Αλεξόπουλοι, Βαράγκης, Δράκος, Μάινας, Νεονάκης, Συρίγος κ.ά. Το 2010 η Σχολή λειτούργησε ως ΙΕΚ στους Τομείς της Πληροφορικής και του Τουρισμού.

Η Ε.Β.Ε. - Διπλάρειος Σχολή με την αίγλη που διαθέτει και τις υποδομές της, στο κτήριο της Πλατείας Θεάτρου, μπορεί να δραστηριοποιηθεί επιτυχώς στα σημερινά δεδομένα της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, έργο για το οποίο βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών και το Δήμο Αθηναίων. Το κτήριο της Ε.Β.Ε. - Διπλάρειου Σχολής εγκαινιάστηκε το 1932. Αναγέρθηκε με σχέδια του αρχιτέκτονα Αριστείδη Ηλιάδη, απόφοιτου της École Speciale των Παρισίων, στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης της γενιάς του '30, που βασίστηκε στο ιδιαίτερα αξιόλογο και σημαντικό πρόγραμμα, που εισηγήθηκε το 1929 ο Γεώργιος Παπανδρέου, Υπουργός Παιδείας της Κυβέρνησης του Ελευθερίου Βενιζέλου.

Το κτήριο ακολουθεί τη μορφολογία του αφαιρετικού κλασικισμού, με καθαρότητα όγκων, λιτή μορφολογία όψεων, λειτουργικότητα κατόψεων και μεγάλα μεταλλικά εξωτερικά κουφώματα, για άπλετο φωτισμό και καλό αερισμό των αιθουσών διδασκαλίας. Εντάσσεται δε, στο σύνολο των κτηρίων Δημόσιας Χρήσης μεγάλης κλίμακας, που αναγέρθηκαν γύρω στο 1930, όταν οι αρχές, οι κτηριολογικές λύσεις και το θεματολόγιο των μορφών του Μοντέρνου Κινήματος, χρησιμοποιήθηκαν στο σχεδιασμό λειτουργικών κτηρίων, όπως Σχολεία, Νοσοκομεία και Κτήρια Κοινωνικής Προνοίας.

Στο κτήριο της Διπλάρειου Σχολής έγινε μία από τις πρώτες εφαρμογές οπλισμένου σκυροδέματος, ώστε να γεφυρωθούν μεγάλα ανοίγματα, με χρήση της χαρακτηριστικής λοξής απότμησης στις ενώσεις δοκών-υποστυλωμάτων. Τα δάπεδά της επιστρώθηκαν με μεγάλων διαστάσεων καλαισθητά μωσαϊκά. Η προτεινόμενη επανάχρηση του κτηρίου της Ε.Β.Ε. - Διπλάρειου Σχολής, με εγκατάσταση 4 τμημάτων ξενοδοχειακών μονάδων, αλλοιώνει δραματικά τη λειτουργική διάταξη και την εσωτερική εικόνα του. Εξαφανίζεται το μεγάλο ελεύθερο ύψος και οι ευρείες διαστάσεις των αιθουσών, διότι κατακερματίζονται. Τα σημαντικής μορφολογίας κλιμακοστάσια αποδυναμώνονται διά της παρεμβολής-εγκατάστασης σε αυτά ανελκυστήρων. Τα μωσαϊκά δάπεδα χάνουν την υπόστασή τους. Με την υπερεκμετάλλευση του χώρου, ακυρώνεται η φιλοσοφία του σχεδιασμού των εσωτερικών χώρων του κτηρίου.

Το Ελληνικό Τμήμα του ICOMOS θεωρεί, επομένως, ότι η πρόταση επανάχρησης της Ε.Β.Ε. - Διπλάρειου Σχολής ως ξενοδοχείου, ΔΕΝ συνάδει με το χαρακτήρα του ιστορικού αυτού κτηρίου και διασπά τον ενιαίο χαρακτήρα του.

Η Ε.Β.Ε. - Διπλάρειος Σχολή, είναι συνδεδεμένη με το κτήριο της Πλατείας Θεάτρου. Διέθετε χώρους Μαθητείας και Εργαστηριακούς Χώρους με πλήρη εξοπλισμό, ενώ δίνει δυναμικά το παρόν, προσφέροντας υπηρεσίες τεχνικής εκπαίδευσης υψηλού επιπέδου, εφάμιλλες αντίστοιχων ευρωπαϊκών Τεχνικών Σχολών. Το κτήριο αποτελεί, πλέον, **Τοπόσημο της Πόλης**. Έχει συνυφαστεί με τη νεώτερη ιστορία της, την ανάπτυξη της Τεχνικής Εκπαίδευσης στην Ελλάδα και την προσπάθεια του πνευματικού κόσμου της και των αποφοίτων της προς το σκοπό αυτό.

Η προστασία και ανάδειξη του κτηρίου της Ε.Β.Ε. - Διπλάρειου Σχολής πρέπει να γίνει σύμφωνα με τη διεθνή και ελληνική σχετική πρακτική. Δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η πρόταση επανάχρησης του κτηρίου, χωρίς να ληφθεί υπόψη η αρχική του χρήση, η ιστορική και αρχιτεκτονική φυσιογνωμία του και ο χαρακτήρας του Εκπαιδευτηρίου.

ΔΙΕΘΝΗΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΑΝΑΒΙΩΣΗ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ:
Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ NOTRE-DAME ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΚΑΣΤΡΟΥ SHURI-JO ΣΤΗ ΝΑΧΑ

Στις 15 Απριλίου 2019, μια σφοδρή πυρκαγιά έπληξε την Notre-Dame στο Παρίσι. Στη συνέχεια, στις 19 Οκτωβρίου 2019, η Κρατική Αίθουσα του Κάστρου Shuri-jō στη Νάχα (Οκινάουα, Ιαπωνία) καταστράφηκε ξανά από πυρκαγιά. Δεν ήταν η πρώτη φορά που αυτά τα μνημεία γνώρισαν τέτοια τραυματικά γεγονότα και μετά από κάθε απώλεια, οι άνθρωποι επιθυμούσαν να ξαναχτιστούν όπως ήταν. Και στις δύο περιπτώσεις, το έντονο συναίσθημα που εξέφρασε η κοινή γνώμη οδήγησε στην απόφαση να αποκατασταθούν τα μνημεία στην αρχική τους κατάσταση. Γιατί;

Σε αυτό το πλαίσιο συζητήσεων που προκλήθηκαν από παρόμοιες καταστροφές, οι οποίες επηρέασαν τα δύο μνημεία Παγκόσμιας Κληρονομιάς, ο καθηγητής Toshiyuki Kono του Πανεπιστημίου Kyushu, τότε Πρόεδρος του ICOMOS, είχε την ιδέα να οργανώσει μια έκθεση με θέμα την μετατραυματική ανακατασκευή αυτών των δύο μνημείων, κάνοντας έναν παραλληλισμό μεταξύ τους. Απο αυτή την ιδέα δημιουργήθηκε μια συνεργασία ανάμεσα στο Πανεπιστήμιο Kyūshū, το Γαλλικό ICOMOS και προσκεκλημένους ειδικούς, συμπεριλαμβανομένου του CNRS. Αυτή η διεθνής έκθεση με τίτλο "Revival after a disaster, restoration of Notre-Dame de Paris and Shuri-jō Castle", που αρχικά προοριζόταν να ταξιδέψει, μετατράπηκε, λόγω της πανδημίας, σε έκθεση.

Και στις δύο περιπτώσεις, στην Ιαπωνία και τη Γαλλία, ελήφθη η απόφαση να αποκατασταθούν/ανακατασκευαστούν τα μνημεία στην αρχική τους κατάσταση. Για ποιους λόγους; Με ποιες συνέπειες για την κληρονομιά και την κοινωνική αξία των κτηρίων; Αυτή η απόφαση μπορεί να φαίνεται ότι έρχεται σε αντίθεση με τη θεωρία για τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς που βασίζονται στην αυθεντικότητα του υλικού, καθώς το ιστορικό υλικό εξαφανίστηκε στη φωτιά. Κι όμως, η κοινή γνώμη ήταν χωρίς δισταγμό υπέρ της επιστροφής των κτηρίων στην κατάσταση πριν από την πυρκαγιά, και οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων συμφώνησαν. Γιατί;

Αυτή η φωτογραφική έκθεση προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία για συζήτηση περί της πράξης της αποκατάστασης της μετατραυματικής κληρονομιάς μέσα από αυτές τις δύο εμβληματικές περιπτώσεις, αναστοχαζόμενοι τις αντιδράσεις και των δύο χωρών γύρω από την καταστροφή. Η έκθεση όχι μόνο παρέχει εικόνες από τις σημερινές καταστροφές αλλά και σκιαγραφεί την ιστορία και την εξέλιξη των δύο μνημείων, με απαραίτητες αναφορές στη (διεθνή) φιλοσοφία αποκατάστασης και την εξέλιξη της προσέγγισης στις αποκαταστάσεις. Συμπεριλαμβάνει, επίσης, τον τρόπο με τον οποίο αντέδρασαν οι άνθρωποι στις πυρκαγιές, εκφράζοντας τα συναισθήματά τους και εξιστορώντας τις αναμνήσεις του.

Η πολιτιστική κληρονομιά αποτελείται από την υλικότητα της κατασκευής της, τη φθορά του χρόνου και της χρήσης, αλλά και από τις ανθρώπινες εμπειρίες, συναισθήματα και αναμνήσεις. Είναι άυλη όσο και απτή ταυτόχρονα.

Η Notre-Dame και η Shuri-jō, ξεπερνώντας τις βαθιές πληγές από τις πυρκαγιές που τις έπληξαν, μπόρεσαν να επιτύχουν την αναγέννησή τους, χάρη στη δύναμη των ιστορικών και κοινωνικών, αρχιτεκτονικών αξιών τους. Με τον τρόπο αυτό, συμβάλλουν σημαντικά στη εξέλιξη της διατήρησης της κληρονομιάς και στον κεντρικό ρόλο της άυλης αξίας.

Στο επιστημονικό συμπόσιο που πραγματοποιήθηκε στην Ιαπωνία και τη Γαλλία στις 14 και 15 Μαρτίου 2022, αρχικά εξετάστηκαν οι ζημιές που προκλήθηκαν στα δύο μνημεία. Στη συνέχεια, στη δεύτερη συνεδρία, παρουσιάστηκε η μακρόχρονη ιστορία και η διαχρονική εξέλιξή τους, με τις απαραίτητες αναφορές στη φιλοσοφία της (διεθνούς) αποκατάστασης και στον τρόπο με τον οποίο έχει εξελιχθεί η προσέγγιση της αποκατάστασης.

Revival after a disaster: The restoration of Notre-Dame de Paris and Shuri-jō Castle - International Council on Monuments and Sites (icomos.org)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙ.Δ.Α ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΩΣΗ ΤΗΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗΣ
ΓΕΦΥΡΑΣ ΤΟΥ ΕΥΗΝΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

Η ΒΙ.Δ.Α (Βιομηχανικά Δελτία Απογραφής) με έγγραφό της στις 25 Ιουνίου 2022 απεύθυνε έκκληση σε κρατικές υπηρεσίες και οργανισμούς με στόχο την σωτηρία της μεγάλης μεταλλικής σιδηροδρομικής γέφυρας του Ευήνου ποταμού στην Αιτωλοακαρνανία, η οποία με βάση τα δημοσιεύματα και τις ανακοινώσεις αρμοδίων κρατικών αξιωματούχων επρόκειτο να κατεδαφισθεί.

Η Σιδηροδρομική γέφυρα του Ευήνου ποταμού κατασκευάστηκε το 1890-91 στο πλαίσιο της στρώσης της Σιδηροδρομικής Γραμμής μετρικού εύρους Κρουνερίου-Αγρινίου. Η Γραμμή αυτή αποτελούσε σιδηροδρομική κληρονομιά του Χαριλάου Τρικούπη στην ιδιαίτερη πατρίδα του. Στο σύνολό της η γραμμή είχε μήκος 62 χιλιομέτρων και τρεις τροφοδοτικούς κλάδους που την ένωναν με το Αιτωλικό, το κέντρο της πόλης του Μεσολογγίου και τον Αχελώο.

Η σιδηροδρομική γραμμή, σε γενικές γραμμές, δεν παρουσιάζει σημαντικά τεχνικά έργα με την εξαίρεση δύο γεφυρών που διασχίζουν τους ποταμούς Αχελώο και Ευήνο καθώς και τα κτήρια των σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων στο Κρουνέρι, το Μεσολόγγι και το Αγρίνιο. Ειδικά, η γέφυρα στον Ευήνο είναι το σημαντικότερο έργο μηχανικού της γραμμής και μία από τις μεγαλύτερες μεταλλικές γέφυρες στον ελλαδικό χώρο. Έχει μήκος 240 μέτρα και αποτελείται από 12 μεταλλικά ζευκτά μορφής αμφιέριστης, κύριας, μεταλλικής και δικτυωτής δοκού κάτω διάβασης.

Η κατασκευή της γέφυρας αποδίδεται στον Γερμανό Μηχανικό L. Schneider, ο οποίος ήταν Αρχιμηχανικός γεφυροποιίας και μεταλλικών κατασκευών των Σ.Π.Α.Π. Τα τελευταία χρόνια η γέφυρα αντιμετωπίζει προβλήματα, αρχικά με τις υποσκαφές των πεδίων θεμελίωσης το 2015 (κατά τα έργα κατασκευής της Ιόνιας Οδού) και εν συνεχεία με την επέλαση του Ιανού, το 2019, όταν και ένα από τα μεσόβαθρα απώλεσε την ευστάθειά του και παρουσίασε ισχυρή κλίση.

Με πρόσχημα τις βλάβες αυτές, στις 19 Μαΐου 2022 ο ΟΣΕ εισήγαγε στο Δ.Σ. του το θέμα έγκρισης της ολικής κατεδάφισης της γέφυρας. Η πλήρως ατεκμηρίωτη απόφαση κυβερνητικών φορέων για κατεδάφιση μίας κατασκευής που εμπίπτει στις διατάξεις της νομοθεσίας προστασίας των μνημείων και περιοχών προστασίας πολιτιστικού περιβάλλοντος και αυτό μάλιστα παρά τις παρεμβάσεις των αρμοδίων υπηρεσιών του ΥΠΠΟΑ (Υπηρεσία Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Πελοποννήσου κ αι Δυτικής Στερεάς Ελλάδος - Πάτρα) αλλά και της ίδιας της Υπουργού Πολιτισμού προ μηνών, πέραν αυτής καθωυτής της οριστικής απώλειας του

αναφερόμενου βιομηχανικού μνημείου είναι άλλη μια πράξη που καταβυθίζει στην πλήρη ανυποληψία και υποβαθμίζει ουσιαστικά το Υπουργείο Πολιτισμού καθώς προκαταλαμβάνει (και συνάμα ποδηγετεί προς) μια αρνητική απόφασή του τελευταίου για την υπαγωγή του μνημείου σε καθεστώς προστασίας.

Ως κατακλείδα η έγγραφη διαμαρτυρία της ΒΙ.Δ.Α σημειώνει μια ακόμα παρατήρηση: τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια συνεχής και απρόσκοπτη καταστροφή σιδηροδρομικών μεταλλικών γεφυρών του προηγούμενου αιώνα. Τον Σεπτέμβρη του 2019 καταστράφηκε από τον Ιανό, λόγω ελλιπούς συντήρησης, η σιδηροδρομική γέφυρα του Ενυπέα μήκους 55μ στη Θεσσαλία. Ήταν κατασκευής 1883 από τον Evaristo de Chiriko και λόγω βλαβών κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο είχε αποκατασταθεί μεταπολεμικά. Βρισκόταν σε τμήμα του Σιδηροδρομικού δικτύου που χαρακτηρίζεται από τη δήλωση δικτύου του ΟΣΕ ως «Κατηργημένο». Στα τέλη Μαΐου 2022, πάλι με προσχηματικές δικαιολογίες κατεδαφίσθηκε με ενέργειες του Δήμου Ευρωστίνης η μεταλλική γέφυρα του Σύθα, μήκους 96 μέτρων. Ομοίως, λόγω βλαβών κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο είχε αποκατασταθεί μεταπολεμικά και βρισκόταν σε τμήμα του Σιδηροδρομικού δικτύου που χαρακτηρίζεται από τη δήλωση δικτύου του ΟΣΕ ως «Κατηργημένο».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΑΝΑΒΑΘΜΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΤΗΡΙΑ ZILLER, REX
ΚΑΙ ΣΙΚΙΑΡΙΔΕΙΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Στην αναβάθμιση των υποδομών λειτουργίας και προσβασιμότητας στις κτηριακές εγκαταστάσεις Ziller, Rex, Σικιαρίδειο του Εθνικού Θεάτρου προχωρά το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού. Σκοπός των παρεμβάσεων είναι η αποκατάσταση των κτηρίων-μνημείων, τα οποία διαχειρίζεται το Εθνικό Θέατρο, καθώς και ο εκσυγχρονισμός των παρεχόμενων υπηρεσιών του προς το κοινό. Η αναβάθμιση των υποδομών των κτηριακών εγκαταστάσεων του Εθνικού Θεάτρου προσφέρει υψηλής ποιότητας υπηρεσίες, τόσο στους θεατές όσο και στους εργαζόμενους της τέχνης, καθολικά προσβάσιμες. Τα κτήρια, μνημεία και ιστορικά τοπίο για την Αθήνα, τα οποία έχουν συνδεθεί διαχρονικά με την εξέλιξη του νεοελληνικού θεάτρου, αναδεικνύονται και αποδίδονται στην πρωτεύουσα.

Το εμβληματικό κτήριο Ziller επί της Αγίου Κωνσταντίνου, το Κινηματοθέατρο REX με το αρχιτεκτονικό ύφος της Art Deco, που συνδυάζει στοιχεία των αμερικανικών πολυχώρων ψυχαγωγίας, καθώς και το νεοκλασικό κτήριο του "Σικιαριδείου Πολυιατρείου" επί της οδού Φειδίου, συνθέτουν ένα κτηριακό απόθεμα αντάξιο της ιστορίας του Εθνικού Θεάτρου και με ιδιαίτερη σημασία για την Αθήνα.

Σύμφωνα με την εγκριθείσα από το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων μελέτη -αρχιτεκτονική, ηλεκτρομηχανολογική- προβλέπονται εργασίες βελτίωσης των υποδομών στα κτήρια Rex και Σικιαρίδειο με παρεμβάσεις αρχιτεκτονικές και ενεργειακής αναβάθμισης. Μεταξύ άλλων, προβλέπεται ανακαίνιση και αναβάθμιση της «Σκηνης Παπαδάκη» και της «Σκηνης Κοτοπούλη» του Rex και των χώρων υποδοχής και εξυπηρέτησης του κοινού. Και στα τρία κτήρια Ziller, Rex και Σικιαρίδειο, προβλέπονται εργασίες βελτίωσης της προσβασιμότητας ΑμεΑ και εμποδιζόμενων ατόμων, αλλά και αναβάθμιση του τεχνολογικού εξοπλισμού τους. Το κτήριο του Εθνικού Θεάτρου επί της Αγίου Κωνσταντίνου ανεγέρθηκε μεταξύ των ετών 1891-1901 με δωρεές Ελλήνων ομογενών του Λονδίνου και χορηγίες από το Δημόσιο Ταμείο, βάσει σχεδίων του αρχιτέκτονα Ernst Ziller και με πρωτοβουλία του βασιλιά Γεωργίου Α'. Σκοπός ήταν να καλυφθεί η ανάγκη μόνιμης θεατρικής σκηνής. Το κτήριο λειτουργήσε με προσκλήσεις ως επίσημο Βασιλικό θέατρο μέχρι το 1908. Έκτοτε δόθηκε σε κοινή χρήση και το 1924 μετονομάστηκε σε Εθνικό Θέατρο. Το Rex οικοδομήθηκε κατά την περίοδο 1935-1937 με σκοπό να φιλοξενήσει επάλληλες θεατρικές, κινηματογραφικές αίθουσες και να λειτουργήσει ως κέντρο θεαμάτων και ψυχαγωγίας κατά τα δυτικά πρότυπα. Στο ισόγειο του πολυχώρου λειτουργούσε ο κινηματογράφος Rex και στον όροφο το Θέατρο της Μαρίκας Κοτοπούλη. Το κτήριο εξαγοράστηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού το 1983 και περιήλθε στην κυριότητα του Εθνικού Θεάτρου με την ίδρυσή του ως Ν.Π.Ι.Δ., εποπτευόμενο από το Υπουργείο Πολιτισμού.

<https://www.culture.gov.gr/el/Information/SitePages/view.aspx?nID=4419#prettyPhoto>

Το Σικιαρίδειο Πολυιατρείο επί της Φειδίου 5, κατασκευάστηκε στα τέλη του 19ου αιώνα, πιθανότατα κατά την ίδια περίοδο που ανεγέρθηκαν τα γειτονικά επί της Φειδίου κτήρια της Γερμανικής Αρχαιολογικής Σχολής και του Ελληνικού Ωδείου, με τα οποία αποτελεί ενιαίο σύνολο. Πρόκειται για νεοκλασικό κτήριο, του οποίου η πίσω πλευρά επικοινωνεί με το Rex.

Το έργο χρηματοδοτείται από το Ταμείο Ανάκαμψης με συνολικό προϋπολογισμό 7.500.000 ευρώ.

<https://www.culture.gov.gr/el/Information/SitePages/view.aspx?nID=4419#prettyPhoto>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στον στρατηγικό του σχεδιασμό για τη διάσωση και ανάδειξη σημαντικών κτηρίων στα ιστορικά κέντρα της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, τα οποία είναι συνυφασμένα με την αστική τους ταυτότητα, εντάσσει το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού την αποκατάσταση και συντήρηση του κτηρίου του Ελληνικού Ωδείου και του κτηρίου του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης. Και τα δύο κτήρια, ιδιοκτησίας του Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α), έχουν παραχωρηθεί, με αντάλλαγμα υπό όρους, προς χρήση στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού για πολιτιστική αξιοποίηση.

Κτήριο «Ελληνικού Ωδείου» στην Αθήνα

Για περίπου 50 χρόνια, το κτήριο Prokesch Von Osten, που κατασκευάστηκε ως εξοχική κατοικία, εκτός σχεδίου πόλεως του πρέσβη της Αυστροουγγαρίας Von Prokesch Osten (το προσωνύμιο Osten του δόθηκε ως ειδικού στα ανατολικά ζητήματα), το οποίο βρίσκεται επί της οδού Φειδίου 3 στην Αθήνα, δεν έχει λειτουργήσει και τελεί υπό εγκατάλειψη. Σήμερα, έχει σε μεγάλο μέρος καταστραφεί από επανειλημμένες πυρκαγιές, τη διαδικασία της κατάσβεσης, καθώς και από την έκθεσή του σε φυσικά φαινόμενα. Το περασμένο καλοκαίρι μέρος της στέγης του κτηρίου κατέρρευσε. Η αποκατάσταση του κτηρίου θα χρηματοδοτηθεί με 6.000.000 ευρώ από το ΕΣΠΑ 2021-2027.

Το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων (ΚΣΝΜ) γνωμοδότησε θετικά επί της προμελέτης αποκατάστασης, αλλά και της μελέτης συντήρησης των τοιχογραφιών και των διατηρητέων στοιχείων του ιστορικού κτηρίου προκειμένου να διασωθεί. Με σκοπό την αποκατάσταση του ακινήτου προκειμένου να στεγάσει πολιτιστικές δομές, ο ΕΦΚΑ και το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού υπέγραψαν τον Μάρτιο του 2022 σύμβαση μακροχρόνιας παραχώρησης χρήσης.

Στόχος της μελέτης είναι να αποκατασταθούν τα ιδιαίτερα αρχιτεκτονικά και μορφολογικά στοιχεία του μνημείου και οι νέες λειτουργίες να μην διαταράξουν την αρχιτεκτονική φυσιογνωμία του κτηρίου. Οι πολιτιστικές χρήσεις για τις οποίες προορίζεται συνάδουν με την ιστορία του και σέβονται τη εσωτερική του διαρρύθμιση. Στόχος είναι το αποκατεστημένο μνημείο να είναι φιλικό και λειτουργικό προς τους επισκέπτες, προσβάσιμο και σε ΑμεΑ. Η στατική μελέτη έχει ως στόχο να αρθούν οι δομικές τρωτότητες, να βελτιωθεί η σεισμική απόκριση του φορέα και να αναβαθμιστούν τα υφιστάμενα δομικά στοιχεία.

Το αρχικό κτήριο του 1836, έργο του Αυστριακού αρχιτέκτονα Κ. Roesner, αποτελεί ένα από τα ελάχιστα δείγματα αρχιτεκτονικής της πρώτης θωνικής περιόδου, και υπό αυτή τη θεώρηση εντάσσεται σε ένα ευρωπαϊκό δίκτυο σπουδαιών μνημείων των απαρχών της νεοκλασικής αρχιτεκτονικής. Το κτήριο βρίσκεται σε άμεση γειτνίαση με το κτήριο του Γερμανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου. Στην ιστορική του πορεία, το κτήριο υπήρξε οικία και άλλων γνωστών οικογενειών (Τοσίτσα, Α. Schliemann. Μελά).

Από το 1919 ως και το 1971 στέγασε το Ελληνικό Ωδείο, στο οποίο φοίτησαν, μεταξύ άλλων η Μαρία Κάλλας και η Νάνα Μούσχουρη.

Κτήριο Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης

Η εγκεκριμένη από το ΚΣΝΜ προμελέτη αφορά στην επισκευή και αποκατάσταση του κτηρίου που στεγάζει το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, ιδιοκτησίας ΕΦΚΑ, το οποίο έχει παραχωρηθεί προς χρήση στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού. Η εν λόγω προμελέτη αντιμετωπίζει κτηριολογικά και λειτουργικά ζητήματα. Επιλύει θέματα προσβασιμότητας για τα άτομα με κινητικά προβλήματα, πυρασφάλειας, και εκσυγχρονίζει τις εγκαταστάσεις. Έχει ως στόχο τη συνέχιση της χρήσης του από το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, με αναδιαμορφωμένο το κτηριολογικό πρόγραμμα ώστε να είναι σύγχρονο και λειτουργικό. Το κτήριο ανακτά σε μεγάλο βαθμό την τοπολογία της β' οικοδομικής του φάσης (μελέτη J. Pleyber). Το έργο είναι προϋπολογισμού 3.500.000 ευρώ. Η χρηματοδότησή του έχει ενταχθεί στο Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας.

Το κτήριο βρίσκεται στην ιστορική φράγκικη συνοικία, στο κέντρο της πόλης. Το αρχικό κέλυφος ανεγέρθηκε γύρω στο 1840 στη θέση όπου βρίσκονταν παλαιότερα η οικία του εμπόρου Jake Abbott. Το 1863 περιήλθε στην ιδιοκτησία της Οθωμανικής Αυτοκρατορικής Τράπεζας και λειτούργησε ως υποκατάστημά της. Το 1903 καταστράφηκε σχεδόν ολοσχερώς από το κίνημα των Βούλγαρων «γεμιτζήδων» (βαρκάρηδων και σε ελεύθερη μετάφραση μπουρλοτιέρηδων) και το 1904 κατασκευάστηκε εκ νέου για να στεγάσει την Οθωμανική Αυτοκρατορική Τράπεζα. Στο διάστημα 1930-1935 πραγματοποιήθηκαν εκτεταμένες επεμβάσεις στο κτήριο. Το 1949 το κτήριο στέγασε τις κεντρικές υπηρεσίες του ΙΚΑ και το 1983 παραχωρήθηκε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης. Στο πλαίσιο της μετατροπής του σε Ωδείο έγιναν επεμβάσεις για να αντιμετωπιστούν οι βλάβες από τον σεισμό του 1978. Κατά την υφιστάμενη κατάσταση το κτήριο στεγάζει τις δραστηριότητες του Ωδείου, ωστόσο, παρουσιάζει σημαντικά ζητήματα παθολογίας και ελλείψεις σε σύγχρονες υποδομές.

<https://www.culture.gov.gr/el/Information/SitePages/view.aspx?nID=4415>

ΑΝΑΒΑΤΟΣ: ΑΝΑΒΙΩΝΕΙ Ο «ΜΥΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ»**ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ**

Η καμπάνια της εκκλησίας της Παναγίας, των Εισοδίων της Θεοτόκου, στον μεσαιωνικό Ανάβατο της Χίου χτύπησε το Σαββάτο 12 Νοεμβρίου για πρώτη φορά μετά από πολλές δεκαετίες. Με αφορμή την ολοκλήρωση από την Εφορεία Αρχαιοτήτων Χίου του έργου της αποκατάστασης του Ναού και της ανάδειξης του λαξευμένου στο βράχο παλιού οχυρωμένου οικισμού, στο μοναδικό αυτό μνημείο που όχι τυχαία έχει χαρακτηριστεί «Μυστράς του Αιγαίου». Η εκκλησία της Παναγίας, σε διάφορες φάσεις, χτίστηκε στα πρώτα χρόνια της Τουρκοκρατίας μέσα στον οχυρωμένο οικισμό, την ακρόπολη του συνόλου του Ανάβατου. Αυτό το τμήμα πρωτοχτίστηκε στα χρόνια της κυριαρχίας των Γενοβέζων στο νησί και περιτοιχίστηκε για να προστατευτούν οι κάτοικοί του από τους πειρατές της εποχής, πρώτα από τους Καταλανούς του 14ου αιώνα και ύστερα από τους Τούρκους του 15ου αιώνα. «Γι' αυτό το λόγο», συμπληρώνει η προϊστάμενη της Εφορείας Αρχαιοτήτων Χίου κα Βάσση, «και δεν υπάρχει κανένας παλιός παραλιακός οικισμός στη Χίο. Όλοι είχαν τραβηχτεί μεσόγαια για τον φόβο των πειρατών».

Η εκκλησία της Παναγίας είναι ο πάνω όροφος σε ένα αναλημματικά χτισμένο κτίσμα που η τοιχοποιία του εντάσσεται στο τείχος του οχυρωμένου οικισμού. Οι υπόλοιποι δύο όροφοι, το ισόγειο και ο πρώτος όροφος είναι το ελαιοτριβείο («λιοτριβείο» στο τοπικό ιδίωμα της εποχής) και το διδακτήριο. Στο σύνολό της η Ακρόπολη εγκαταλείφθηκε μετά το μεγάλο σεισμό του 1881. Τότε οι κάτοικοι του βγήκαν από τα τείχη και κατοίκησαν στις άλλες δύο φάσεις του Ανάβατου, το Παλαιό Χωριό ή Μεσοχώρι και το νέο χωριό. Στο τελευταίο έχτισαν το 1882 και την καινούργια τους εκκλησία, τον Ταξιάρχη, μεταφέροντας εκεί και την παλιά εικόνα του Ταξιάρχη προστάτη τους, από τη δίκλιτη βασιλική του «παλαιού Ταξιάρχη», και αυτή από τον ευρύτερο χώρο της Ακρόπολης. Ο Ανάβατος είχε εγκαταλειφθεί και κατά τη μεγάλη σφαγή της Χίου το 1822. Επανακατοικήθηκε όμως με 72 οικογένειες το 1866, σύμφωνα με τις πηγές «και ευρήματα κατά τις ανασκαφές που πραγματοποιήθηκαν, νομίσματα οθωμανικά και του νεότερου ελληνικού κράτους και εισαγόμενα ακόμα και από ευρωπαϊκές χώρες κεραμική» συμπληρώνει η κ. Όλγα Βάσση. Ο Ανάβατος χτίστηκε στα χρόνια της κυριαρχίας των Γενοβέζων, είναι όμως ένας υστεροβυζαντινός οικισμός. Ο επισκέπτης του μπορεί να δει το τμήμα του μέσα στο κάστρο που είναι ένα κηρυγμένο από το υπουργείο Πολιτισμού ιστορικό μνημείο από το 1962, και ανήκει στο σύνολό του στο Ελληνικό δημόσιο, αλλά και τα υπόλοιπα τμήματά του που προστατεύονται –αν και ανήκουν τα κτίσματα σε ιδιώτες– αφού η κήρυξη του αρχαιολογικού χώρου αφορά το σύνολό του. Έξω από το χωριό σώζεται ο κοιμητηριακός ναός του Αγίου Γεωργίου που διατηρεί τοιχογράφηση του 16ου αιώνα.

<https://www.archaiologia.gr/blog/2022/11/14/%ce%b1%ce%bd%ce%ac%ce%b2%ce%b1%cf%84%ce%bf%cf%82-%ce%b1%ce%bd%ce%b1%ce%b2%ce%b9%cf%8e%ce%bd%ce%b5%ce%b9-%ce%bf-%ce%bc%cf%85%cf%83%cf%84%cf%81%ce%ac%cf%82-%cf%84%ce%bf%cf%85-%ce%b1%ce%b9%ce%b3/>

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟ ΚΡΙΣΗΣ

Όταν ενσκήπτουν καταστροφές, οι τοπικές κοινότητες είναι οι πρώτες που προσπαθούν να προστατεύσουν την πολιτιστική τους κληρονομιά. Ωστόσο, η ικανότητά τους να παρεμβαίνουν, συχνά μειώνεται σημαντικά κατά τη διάρκεια σύνθετων και πολύπλευρων ανθρωπιστικών κρίσεων. Ταυτόχρονα, οι πρώτοι που ανταποκρίνονται μπορεί να μην έχουν πάντα επίγνωση του τι είναι πολιτιστικά σημαντικό και συχνά δεν έχουν την κατάρτιση να χειρίζονται αντικείμενα και δομές πολιτιστικής κληρονομιάς και να ανταποκρίνονται στις ειδικές ανάγκες εκείνων που έχουν παραδοσιακή γνώση.

Το First Aid to Cultural Heritage in Times of Crisis είναι μια έκδοση του ICCROM (2018 με επιμέλεια της Aparna Tandon) σε δύο μέρη που αναφέρεται στους διάφορους παράγοντες που εμπλέκονται σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Παρέχει μια πρακτική μέθοδο και ένα σύνολο έτοιμων προς χρήση εργαλείων για τη διασφάλιση της απειλούμενης πολιτιστικής κληρονομιάς, υλικής και άυλης. Οι φιλικές προς τον χρήστη ροές εργασίας βοηθούν τους αναγνώστες να σχεδιάσουν και να εφαρμόσουν συντονισμένες επιχειρήσεις πολιτιστικής διάσωσης και μείωσης κινδύνου που περιλαμβάνουν τοπικές κοινότητες, θεματοφύλακες πολιτιστικής κληρονομιάς, ανταποκριτές έκτακτης ανάγκης και ανθρωπιστές.

Το εγχειρίδιο έχει πολλαπλές χρήσεις: βοηθάει στη βελτίωση της ετοιμότητας για έκτακτη ανάγκη σε οργανισμούς πολιτιστικής κληρονομιάς, χρησιμεύει ως αναφορά για την εκπαίδευση άλλων και λειτουργεί ως οδηγός για τον σχεδιασμό και την εφαρμογή συντονισμένων πρώτων βοηθειών για την πολιτιστική κληρονομιά.

Ποιούς ενδιαφέρει:

- Επαγγελματίες και Οργανισμούς πολιτιστικής κληρονομιάς που θα ήθελαν να αναπτύξουν συντονισμένα σχέδια έκτακτης ανάγκης.
- Οργανισμούς που εδρεύουν στην κοινότητα και επαγγελματίες ανθρωπιστικής βοήθειας που εργάζονται για να ενισχύσουν την ανθεκτικότητα από καταστροφές σε περιοχές του κόσμου που είναι ευάλωτες.
- Πολιτική προστασία, πολιτική άμυνα και στρατιωτικό προσωπικό, πυροσβέστες και άλλους υπεύθυνους για την προστασία των κοινοτήτων και των περιουσιακών τους στοιχείων κατά τη διάρκεια καταστροφών και συγκρούσεων.

<https://www.iccrom.org/publication/first-aid-cultural-heritage-times-crisis-handbook>

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Όσοι επιθυμείτε να δημοσιοποιήσετε δραστηριότητες και θέματα που σχετίζονται με την ελληνική και παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά, παρακαλείσθε να αποστέλλετε το σχετικό υλικό στην ηλεκτρονική διεύθυνση newslettericomos@gmail.com. Επισημαίνεται ότι η επιλογή των κειμένων που θα συμπεριλαμβάνονται στο Δελτίο επαφίεται στην κρίση της ομάδας επιμελείας, η οποία διατηρεί σε συνεργασία με τον Πρόεδρο του Ελληνικού ICOMOS το δικαίωμα επεξεργασίας και τελικής επιμελείας του υλικού.

Η ομάδα επιμελείας

Δρ. Κυριάκος Ψαρουδάκης, Αρχαιολόγος
Σοφία Σπυροπούλου, Αρχαιολόγος
Εμορφύλη Παντελιάδου, Αρχιτέκτων Μηχανικός